

Giới thiệu Bác Sĩ Hà Cầu

Truyện Bác Sĩ Hà Cầu của tác giả Tô Thụ thuộc thể loại truyện ngôn tình hiện đại. Các khung bậc cảm xúc đan xen nhau, hình ảnh nhân vật được khắc họa đậm nét, tình huống truyện hài hước, dễ thương, nhưng cũng không kém phần lãng mạn.

Trần Noãn luôn luôn cảm thấy Cố Thanh Thi liên là của chính mình tiểu bạch thỏ, mà nàng chính là kia mê hoặc tiểu bạch thỏ mở cửa đại hồi lang, nàng nằm mơ đều muốn gục này con tiểu bạch thỏ.

Không thành tưởng, tiểu bạch thỏ chính là một tảng nguy trang áo khoác, một giấc ngủ thấy nàng bị tiểu bạch thỏ đem da sói cấp lột.

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Cố Thanh Thi có chút rất nhỏ mặt mạnh chứng, lại ở xoay người trong nháy mắt nhận ra trước mắt này thần sắc lóe ra nữ hài là bệnh nhân của hắn, đã từng.

Tốt nghiệp đêm trước một buổi tối, mặc danh kỳ diệu vấp ngã. Phủ kín phòng hoạt nền gạch quảng trường thượng, đầu gối hung hăng cọ đi lên. Trần Noãn mặc là quần đùi, tự nhiên huyết nhục mơ hồ, vô cùng thê thảm.

Vừa ngã xuống đi thời điểm, nàng còn cười hi hi bản thân đứng lên, đối một mặt kích động hoảng sợ các bằng hữu nói: “Không có việc gì, không là rất đau.”

Cọ phá một tầng da, trừ bỏ đột nhiên thất hành hoảng sợ, cùng kia một chút đau óc theo không kịp nhút nhát, thật đúng không nhiều đau, bởi vì huyết cũng chưa chảy ra, chính là dính nhiều bụi khóa lạp.

Nàng thậm chí không dùng người phù, đi mấy bước.

Nhưng là các bằng hữu tổng không yên lòng, các cô nương giúp nàng đánh xe, thế nào đều phải đi bệnh viện nhìn xem.

Xe đến trên đường thời điểm, miệng vết thương chảy ra nho nhỏ bọt nước, nàng mới đau đến khó chịu, hấp lưu lo lắng đến bệnh viện thời điểm tiêu độc thống khổ.

Bị cười nhạo nói: “Người không phải nói không đau sao?”

Treo khám gấp, bởi vì rất đau, toàn quá trình đều bị giá, hoàn toàn không năng lực bản thân động một chút chân. Bác sĩ nói gì đó toàn không biết, chỉ lo nhắm mắt kêu đau.

“Người này muốn trước tiêu độc.” Bác sĩ đạm mạc nói một câu, “Ai nha, suất thành như vậy.” Ngôn ngoại chi ý cũng là rất đáng sợ.

“Lão sư, này muốn băng bó đi?”

“Không dám bao, thiên quá nóng, dễ dàng nhiễm trùng, trước tiêu độc.”

Trần Noãn chỉ lo chịu được đau đớn, xèo xèo oa oa, hoàn toàn không đem lực chú ý phóng tới bác sĩ nơi này, đều là bằng hữu đem nàng giá đến giá đi.

Tiêu độc thời điểm tự nhiên là không dám nhìn miệng vết thương sớm cần răng nhắm mắt tựa đầu trật đi qua.

Cái nhíp mang theo tiêu độc miên thứ nhất hạ đến trên đầu gối thời điểm, nàng không nhịn xuống khóc ra, oa oa kêu đau, nước mắt thật nê tình.

Thanh âm rất thê thảm, kia bác sĩ nhưu mày ngẩng đầu nhìn nàng một cái, đem trên tay động tác ngừng lại. Hắn vốn ngồi trên mặt đất, đưa tay khoát lên trên đầu gối, đối cái phương hướng, chờ nàng hoàn vừa chạm.

Thấy nàng nín khóc, mới lại cầm lấy cái nhíp ở miệng vết thương bên cạnh quét một vòng.

Trần Noãn khốc mắt tảo đến bác sĩ ngừng lại, không khỏi nhìn nhiều vài lần.

Lần thứ hai tuy rằng vẫn là đau, cũng chỉ là hơi co lại hạ chân. Của nàng lực chú ý tất cả bác sĩ ngón tay thượng, khớp xương rõ ràng lại thon dài, cảm cái nhíp bộ dáng, phá lệ đẹp mắt. Trọng yếu nhất là ôn nhu động tác làm Trần Noãn tâm đầu nhất khiêu.

Nàng tiềm thức ngẩng đầu đi nhìn nặt hắn, nhưu mày, mặt không lớn, mang theo khẩu trang, cũng chỉ có thể nhìn đến tóc mái tiếp theo song mặc sắc con

ngươi, lông mi có chút dài, khẩu trang hạ cái mũi hình dáng giống điêu khắc, làn da thoát nhìn so có chút nữ hài từ còn nhẵn nhụi trắng nõn.

Nàng có chút sững sờ, bác sĩ ngẩng đầu nhìn hướng nàng, đối diện kia nhất sát, nàng không tiền đồ né tránh tầm mắt, lại ôm chân ngao ngao kêu.

“Phải đem miệng vết thương bên trong bản này nọ tẩy trừ xuất ra, ngươi vẫn là nhẵn một chút đi.” Hắn ngẩng đầu nói, ánh mắt ô lưu hắc, thần sắc có chút không đành lòng.

Trần Noãn đối với loại này ôn nhu vẻ mặt có chút tim đập mạnh và loạn nhịp cùng tim đập, bản năng nói “Tốt”. Nhưng là kia một chút lại làm cho nàng đau đến kém chút lưng quá khí đi.

Trần Noãn từ nhỏ thân thể khó có thể bảo trì cân bằng, đều nói nàng tiểu não không phát đạt, cái gọi là xoay chân đều là chuyện thường, nhưng là sau khi thành niên suất thành như vậy cũng là lần đầu tiên. Tiếc nuôi là, chính nàng làn da khôi phục năng lực cũng kém, người khác cạo xước da khả năng hai ba thiên liền vảy kết, nàng ngạnh sinh sinh một cái chu còn tại sinh mủ. Cha mẹ rất hiểu biết của nàng tình huống, ngày thứ hai liền đem nàng tiếp về nhà đánh mắt viêm châm đi.

Đã hơn một năm, Trần Noãn thật sự kinh hi cho còn có thể nhìn thấy này thầy thuốc. Tuy rằng lúc đó mang theo khẩu trang, nhưng là nàng trực giác chính là người kia, quả nhiên dài rất khá xem.

Không hiểu đi theo hắn ở trong siêu thị mua một đồng không cần gì đó, đáng tiếc tiểu não thất hành tổng ở thời khắc mấu chốt sách nàng dài, không hiểu trật chân, thân mình nhất oai, liền đụng ngã trên giá hàng mì ăn liền.

Động tĩnh không nhỏ, hắn tự nhiên quay đầu nhìn thoáng qua, nàng chạy nhanh ngồi xổm xuống đi nhặt kia mấy bao □□. Đứng lên, hắn đã đi xa, nàng lại chạy nhanh phụ giúp mua sắm xe theo sau.

Theo một hồi, thật sự nhầm chán, liền không chút để ý bản năng đi theo hắn phương hướng, cho nên nàng cũng không có phát hiện ra siêu thị, lại vào một cái hẻm nhỏ, lúc này đang bị đổ ở lộ khẩu, đó mặt mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

“Ngươi vì sao đi theo ta?” Hắn như rồng mày hỏi.

Trần Noãn là có chút kích động, đầu óc còn nhất thời vô pháp đáp lại, miệng theo không kịp đầu óc, câu nói đầu tiên bật xuất ra.

“Ta nghĩ ngủ ngươi.”

Bản thân thanh âm truyền đến trong lỗ tai thời điểm, nàng triệt để tròn tròn mắt, không nói mặt đỏ, đối diện người nọ đỏ mặt ánh mắt phút chốc hơi mở đại xem nàng, nàng cũng sắp mặt trắng thanh mặt. Hận không thể trừu bản thân một cái tát, hắn không sẽ cho rằng nàng là cái nữ lưu manh đáng đồ từ tìm cái góc liền bắt hắn cho cường thôi?

Không khí tự nhiên là xấu hổ. Hai người đều lặng im.

Vẫn là Cố Thanh Thi thân mình lung lay hạ, cấp tốc theo bên người nàng xuyên qua, gần như là trốn ra ngõ nhỏ.

Trần Noãn ngăn người, lại chạy nhanh ót nóng lên đuổi theo, đã đều đùa giỡn, vậy thông đồng tới tay.

Nghe được phía sau tiếng bước chân, Cố Thanh Thi còn kém nhắc chân chạy.

“Ta gọi Trần Noãn, ngươi tên là gì a?”

Cố Thanh Thi xem cũng không xem nàng, banh mặt, dưới chân đều nhanh sinh phong, lần đầu tiên bị nữ sinh mình mục trương đâm đùa giỡn, hắn thực tại bị dọa đến.

“Ngươi nói với ta, ta liền không đi theo ngươi, bằng không ta luôn luôn đi theo ngươi, theo tới nhà ngươi.”

Trần Noãn mặt dày uy hiếp.

“Cố Thanh Thi.” Cố Thanh Thi suy nghĩ nhất sát, cấp tốc hồi đáp.

Trần Noãn còn chưa có chuẩn bị tốt tiếp thu, đầu óc lung lay hạ, miễn cưỡng nhớ kỹ âm điệu.

“Vậy ngươi nói với ta ngươi điện thoại a, bằng không thế nào liên hệ?” Trần Noãn vui cười nói.

Nghe đến đó Cố Thanh Thi cũng không đi, dừng bước lại, cảm giận lại bất đắc dĩ trừng mắt nàng, nói rõ đang nói, ngươi xấu lắm.

Trần Noãn nắm bắt cái mũi cười, “Ta cũng không phải lưu manh, lưu cái điện thoại.”

Cố Thanh Thi đúng là trong đầu vòng vo chuyển, có phải hay không bị quấy rầy, có phải hay không hơn nửa đêm phóng phim kinh dị, có phải hay không phát bệnh độc cho hắn... Chuyển tới cuối cùng, hắn vẫn là nhắc chân đi rồi, tốc độ so lúc này còn mau.

Trần Noãn khẳng định chân đoan theo không kịp, “Uy uy” kêu vài thanh, mắt thấy liền muốn đuổi không kịp, tiểu não thật nể tình lẽ tiếp theo oai, ném

tới trên đất, thời khắc mấu chốt.

Trần Noãn cũng cố không lên Cổ Thanh Thì , đau đến nhe răng trợn mắt, ngồi dưới đất lấy tay nắm bắt mắt cá chân, toan đau khó nhin.

“Cho người không cần đi theo ta, người còn muốn cùng, quãng ngã đi?” Một cái bắt đắc dĩ thanh âm tự đỉnh đầu truyền đến, Trần Noãn tâm đầu nhất kiêu, thật kinh hi.

Còn không dãi nàng ngẩng đầu đã có cá nhân ngồi xổm xuống, túi mua hàng đặt ở một bên, ngón tay nắm đến của nàng mắt cá chân, “Nơi này sao?” Ngón tay nhẹ nhàng néo néo, đau đến Trần Noãn a hạ miệng.

Cổ Thanh Thì nhìn xem đường cái, lại xem xem nàng bình để hài, rất là không hiểu, “Loại này , cũng có thể xoay đến chân? Rất đau sao?”

Trần Noãn chạy nhanh lấy lòng nói: “Không quan trọng , từ nhỏ cứ như vậy, ta đều thói quen , một hồi thì tốt rồi.”

Nàng thử đứng lên, Cổ Thanh Thì nhưng không có yếu phù một phen ý tứ, nhủ mày xem nàng, “Không quan trọng, ta đây bước đi?”

Trần Noãn ánh mắt trùng, “Ài? Người người này làm sao có thể như vậy, ta đây không là an ủi người sao? Người xem ta đều quãng ngã, người còn muốn đi.”

Cổ Thanh Thì không nói cái gì, lại nhẹ nhàng néo néo của nàng mắt cá chân, “Không có thương, hẳn là không nghiêm trọng.”

Trần Noãn đầu óc phản ứng mau, thứ nhất trực giác chính là người này hoài nghi nàng giả suât. Trong lòng đã châm chọc ngàn tám trăm lần, nàng là thật quãng ngã được không được! Chẳng qua lúc này đã khôi phục không kém sai lầm rồi.

Cổ Thanh Thì chẳng phải hoài nghi nàng, chính là khách quan biểu đạt nhất thầy thuốc chẩn đoán kết quả.

“Đau! Người đưa ta đi bệnh viện.”

“Lúc này bệnh viện tan tằm , người đem tất cời ra ta nhìn xem, ta là bác sĩ.” Cổ Thanh Thì vẻ mặt chưa động, chuyên chú của nàng mắt cá chân.

May mắn chân không thối, Trần Noãn rất thẳng thắn, một bên thoát tất, một bên mới nhớ tới hỏi: “Người còn nhớ rõ ta sao?”

“Nhớ được.” Cổ Thanh Thì cũng không xem nàng, xem nàng chân, thuận miệng trả lời.

Trần Noãn kinh ngạc nhất sát, cũng không biết của hẳn là thật nhớ được hoặc là giả nhớ được, bất quá ngày đó khóc như vậy thảm, hẳn tốt nhất là giả nhớ được.

Nắm bắt của nàng mắt cá chân nhìn nhìn, ngón tay chạm được da thịt Trần Noãn còn có chút mặt đỏ, hẳn nhưng là giống đối với nhất tảng đá giống nhau, rà qua rà lại, không hề cảm xúc biến hóa.

“Không là rất nghiêm trọng, ta giúp người xoa xoa, trở về nghỉ ngơi nghỉ ngơi thì tốt rồi.” Nói xong đứng lên phù nàng.

Ngồi ở ven đường công cộng điều ghế, Cổ Thanh Thì ngồi xổm giúp nàng xoa nhẹ một hồi, vừa mới bắt đầu còn có chút đau, sau này đồ thật sự có tản ra cảm giác, ấm áp , cũng thư thái rất nhiều.

“Thân thể không thể bảo trì cân bằng sao?” Hẳn đứng lên hỏi.

“Đúng vậy, từ nhỏ đều không biết cầu thăng bằng là cái gì ngoạn ý, xà đơn là cái gì cảm giác...” Trần Noãn nhún vai bàng, có chút bất đắc dĩ, đem bản thân túi mua hàng li đồ uống đưa cho hẳn một lọ.

Cổ Thanh Thì tiếp nhận đi, lại nhìn không được khoe miệng khiến ra một chút cười, lộ ra chính tề răng trắng, khoe mắt đều mang thần kỳ đặc lượng màu. Trần Noãn chợt ngẩn ra, cảm giác trong lòng bị người trùng trùng đánh một chút, nàng có phải không phải hãm sâu vô pháp tự kiềm chế ?

“Không có chuyện gì , ta phải đi về , người đừng đi theo ta .” Vặn mở cái chai uống một ngụm, hẳn quay đầu xem nàng, vốn đã tản ra mày lại nhíu lên đến trùng mắt nàng.

Trần Noãn trong lòng cả kinh, nhanh như vậy, bản năng trả lời: “Đừng a...”

Trần Noãn trong miệng “Còn đau” còn không nói ra miệng, Cổ Thanh Thì đã cảm lấy này nọ cấp tốc rời đi, nàng đành phải chạy nhanh đối với bóng lưng của hẳn hô: “Ta gọi Trần Noãn, trần chính là lỗ tai cái kia trần, âm là âm áp âm, người nhất định phải nhớ kỹ a!”

Ngồi ở tại chỗ không thất lạc là giả , vốn hẳn trở về cũng đã thật kinh hi , nghĩ tìm cách gần như, nhưng là hẳn cơ bản không nói chuyện, điện thoại cũng không cấp, còn rất nhanh lại đi rồi, thật sự là không vui mừng một hồi.

Đá đá kia chỉ thương chân, loan hạ thất lưng chuẩn bị mặc vào giày về nhà, lại liếc mắt một cái tảo đến cái trước này nọ.

Trần Noãn một chút cười ra, “Ha ha ha, hôm nay quả thật là vận khí tốt!”

Nhặt lên trên đất đi động, hần là vừa rồi ngồi xổm rớt ra . Mở ra màn hình khóa, cư nhiên không có mặt mã, chính là nhìn đến mặt bàn bối cảnh thời điểm, trong lòng trất nhất sát. Đó là hần cùng một mỹ nữ chụp ảnh chung, hai người cười đến thật ảm áp, Trần Noãn lại cảm thấy chói mắt, cư nhiên có bạn gái ... Cho dù hần cười rất khá xem, khoe mắt thần thái cũng làm Trần Noãn si mê, khả năng chính là cảm thấy trong lòng khó chịu.

Nhìn một hồi, cuối cùng dỗi đem chính mình đi động dây số tồn đi vào, đưa vào tên thời điểm, rồi rầm nhất sát, vẫn là hết giận thiết trí thành “Tiểu Noãn” như vậy vô cùng thân thiết xưng hô. Một loạt động tác hoàn thành, nàng vẫn là cảm thấy khó chịu, lại cảm thấy khốc không được, đành phải đưa điện thoại đi động ném tới một bên, phiến ra chính mình đi động xoay vi bác, cùng Lạc Thủy Hà phun mặt vàng.

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Bóng đêm dần dần long đi lên, trong thành thị lại đèn đuốc huy hoàng.

Quả nhiên như Trần Noãn suy nghĩ, không lâu Cố Thanh Thi sẽ trở lại , chính là cho rằng hần hội thất kinh vội vàng gấp trở về, không nghĩ tới người này nhưng lại sân vắng bước chậm đi đến trước mặt nàng, không lăm đề ý hỏi:

“Người vậy mà còn chưa đi, có hay không gấp ta đi động?”

“Thấy.” Trần Noãn trả lời.

Về mặt không có gì to vẻ, nhưng là nghe được kia nhất sát vẫn là rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, mím môi giác vuron tay, khoe mắt có chút bóng ma lại như là mỉm cười, “Người cho ta đi, cảm ơn.”

“Có thể cho người, nhưng là người nói với ta người trong đi động cái kia nữ là ai.” Trần Noãn nghĩ ngang, dương cảm, dù sao chính là lúc này đây .

Cố Thanh Thi cũng là mảy nhất xoay mình, có chút giật mình, “Người phiên ta đi động?” Ngạch gian dựng thẳng vẫn biểu đạt bản thân không vui.

Trần Noãn hoảng hốt, lại chột dạ nói sạo nói: “Người lại không thiết mặt mã, ta tùy tiện nhấn một cái liền mở a, lại không phải cố ý.”

Cố Thanh Thi lúc này mảy mới tràn ra, lại vuron tay, “Vậy người chạy nhanh cho ta đi, tối rồi, sớm một chút về nhà.”

“Người trả lời ta ta liền cho người.”

Cố Thanh Thi rất bất đắc dĩ, nhìn nàng một lát, đi qua không nói hai lời cầm lấy nàng trên đầu gối đi động, “Kia đi động của người ta cầm đi.”

Trần Noãn nghĩ rằng, người đem đi đi, vừa khéo ta có thể cho người gọi điện thoại .

“Người đem đi đi.” Nàng một mặt thờ ơ bộ dáng.

Cố Thanh Thi quả nhiên xoay người bước đi.

Trần Noãn ở tại chỗ tĩnh tường một lát, đột nhiên cảm thấy không đúng, nàng trong đi động có thật nhiều hổ thẹn tiểu bí mật a! Lại chạy nhanh đuổi theo.

“Chờ một chút!”

Cố Thanh Thi xoay người giờ giờ lên mi, “Thế nào...”

Lời còn chưa nói hết, chỉ nghe “Đùng” một tiếng, Trần Noãn lại một lần ngã trên mặt đất.

Vốn cái kia chân vừa rồi thương đến, lần này hòn đá nhỏ nhất điểm, lần thứ hai bị thương. Lần này rơi rắn chắc, một chút nước mắt liền xuất ra .

Cố Thanh Thi chạy nhanh ngồi xổm xuống nhìn, “Ai nha, xong rồi, lần này thực sung lên.”

Trần Noãn ghen trong hốc mắt nhiệt lệ, hận không thể cho hần phiên cái chi thiên đại xem thường, cũng liền một cái chớp mắt, cũng không biết là nhiều không hay ho, ngược lại cảm thấy, lấy cớ đến đây.

“Người xem người, ta không phải hỏi người cái điện thoại sao, ta không phải hỏi người trong đi động là ai chẳng? Ta không phải thích người sao? Người về phần không, làm hại ta hôm nay đều quăng ngã hai lần , đau chết mất, ta một nữ hài tử cũng sẽ không ăn người.” Nói nước mắt liền bắt đầu đi xuống cút.

Vốn xem nàng chân thương Cố Thanh Thi liền phát hoảng, nghe được nàng nói “Thích”, còn có chút ngượng ngùng, hồng lỗ tai, cương hai cái thủ, không

biết làm sao. Nghĩ rằng, hiện tại nữ hài tử đều như vậy trực tiếp sao?

“Ai, ngươi đừng khóc a, ngươi không đi theo ta không liên sẽ không quăng ngã sao? Ta đều nói cho ngươi đừng đi theo ta a.” Cố Thanh Thi thân bắt tay vào làm, lại không dám giúp nàng lau nước mắt, có chút xấu hổ cùng hoảng loạn.

“Ngươi xem, ngươi còn trách ta, ta đều quăng ngã, ngươi còn trách ta.”

Cố Thanh Thi cảm miệng không nói.

Cuối cùng đứng lên, lưng đưa nàng, loan thất lưng, “Đi lên đi.”

“Làm gì?” Trần Noãn lau quệt nước mắt, tròn tròn mắt không hiểu.

“Lưng ngươi đi bệnh viện.”

“Ngạ, “ Trần Noãn thế này mới đứng lên, vỗ vỗ trên quần áo bụi, nằm sấp đến hấn trên lưng, “Ngươi không phải nói bệnh viện đóng cửa sao?”

“Có khám gấp a.” Cố Thanh Thi nại thanh âm nói.

“Ngạ, đối.” Trần Noãn gật gật đầu.

Đi bệnh viện trên đường, Trần Noãn chính là chân quăng ngã, bị nam thân lưng, cũng không an phận, lại truy vấn nói: “Vậy ngươi nói với ta, kia nữ là gì của ngươi a?”

“...” Cố Thanh Thi không nói.

“Có phải không phải bạn gái?”

“...”

“Có phải không phải? Có phải không phải...” Trần Noãn bắt đầu giống niệm kinh giống nhau lải nhải, Cố Thanh Thi chịu không nổi, mới cấp tốc trả lời:

“Không là.”

Nghe được đáp án kia nhất sát, nàng còn có chút hồi không đi tới, thật lâu sau mới kích động “Nha” một tiếng, lại hỏi: “Vậy ngươi có hay không bạn gái?”

Đã không là bạn gái, kia bất kể nàng là cái gì đâu!

“Không có.” Có thể là sợ Trần Noãn, Cố Thanh Thi chạy nhanh trả lời.

“Không có a? Kia vừa vặn, ngươi có cần hay không một người bạn gái a?”

Chọn thanh âm, hoàn toàn quên chân đau, tiến đến hấn bên tai, vui vẻ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương (tt)

Cố Thanh Thi bị nữ hài tử nhiệt khí phun đến lỗ tai, nhất thời có chút không được tự nhiên.

“Không cần thiết.” Nghiêng đầu, mắt tự nhiên nói.

“Này làm sao có thể! Nam tử hán đại trượng phu, lý nên thành gia lập nghiệp, đầu tiên phải có cái bạn gái, bằng không làm sao ngươi cùng cha mẹ ngươi giao đãi, đối khởi gia gia nãi nãi sao?”

Cố Thanh Thi nhin không được cười ra, lại không trả lời nàng.

Nhân gia không để ý, Trần Noãn cũng cảm thấy mắt mặt, le lưỡi, ngoan ngoãn nằm úp sấp .

Cẩn thận ngẫm lại, một ngày suốt hai lần này vận khí cũng là đủ lợi hại .

Treo hào, trực ban bác sĩ nhìn hai mắt nói thẳng: “Đi chụp cái lừa đảo đi.” “Đùng đùng” bắt đầu viết ra.

Trần Noãn mắt choáng váng, không phải xoay thương sao? Còn muốn chụp phim? Đây không là hơn nửa đêm hồ nhân tiền đi?

Còn không chờ Trần Noãn cự tuyệt, Cố Thanh Thi liền cau mày nói: “Ta xem, chính là nhuyển tổ chức tổn thương, xương cốt không có việc gì, không cần chụp hình, trực tiếp cho nàng sát điểm được, khai điểm ăn được là đến nơi.”

Kia bác sĩ ngẩng đầu, có chút không vui, “Ta là bác sĩ cũng là người là bác sĩ?”

“Ta cũng vậy bác sĩ.”

“Người là bác sĩ người tới ta đây xem làm chi? Bản thân về nhà nhìn lại, đây là ta đây xem bệnh lưu trình, làm đi thôi?” Đem ra đưa cho hắn.

Cố Thanh Thi không có tiếp, “Không cần làm, người khai điểm được là đến nơi.”

Người này không hoãn không chậm, cũng không tức giận, một mặt chính trực đối với kia bác sĩ, một bộ ta liền không làm, người liền khai được biểu cảm. Làm bác sĩ cũng không thể đuổi nhân, tức giận đến không nói gì, đành phải hô một hơi, lại xoát xoát mở một cái được đan.

Xem cũng không xem bọn hắn đưa qua đi, “Bản thân lấy thuốc trở về sát, không cần đến tìm ta.” Trong giọng nói bất mãn thật rõ ràng.

Bị Cố Thanh Thi đỡ đi lấy được trên đường, Trần Noãn nhìn không được nói: “Đến cùng là bác sĩ, hảo có dũng khí a! Ta thông thường liền tưng cảm ra kiểm tra đi! Nếu không là người, của ta trắng bóng bạc liền tát nước a! Hiện tại CT* hảo đắt tiền nói!”

(ps: ai biết CT nghĩa là gì ko, t tìm tài liệu mà không biết ???)

“Người này y thuật không được, điểm ấy thương đều nhìn không ra đến, sớm biết rằng trực tiếp đi tiệm thuốc cho người lấy thuốc.” Cố Thanh Thi nói.

Trần Noãn giương miệng, nói không nên lời nói, người nọ là thực cảm thấy nhân y thuật không tốt?

“Vậy người xem chân của ta phỏng chừng còn muốn thương thật nhiều thiên, nếu không ta về sau tìm người bôi thuốc a?” Trần Noãn đương nhiên hội thuận can đi, nàng cũng không tính toán nói cho hắn biết tiểu bệnh viện ngoắc ngoắc vòng vòng.

Cố Thanh Thi nghĩ nghĩ, nói: “Có thể.”

“Kia người theo ta nói người ở đâu đi làm đâu?” Đương nhiên không là Trần Noãn trí nhớ không tốt, mà là đại học lần đó sơ ngộ sau, Cố Thanh Thi quả thật sẽ không tại kia cái bệnh viện xuất hiện quá.

Cố Thanh Thi thể này mới cảm thấy phía sau lưng có chút lạnh cả người, nghĩ đến phía trước bị theo dõi sự kiện, hắn chần chờ.

“Ai nha, ta cam đoan sẽ không làm nhiều người đi làm, ta liền là muốn tìm cái tin được bác sĩ, người xem ta đây quán tính xoay chân, lại ngộ cho tới hôm nay này lang băm ta làm sao bây giờ a? Người nói đúng không là?”

Cố Thanh Thi cảm thấy có đạo lý, thể này mới nói cho nàng bệnh viện tên.

Cầm được ngồi ở hành lang bệnh viện bên trong, giúp nàng lau mắt cá chân, thể này mới chuẩn bị trở về.

Trần Noãn là hạ quyết tâm, Cố Thanh Thi nhất định sẽ đưa của nàng, ai biết bởi vì nói cho Lạc Thủy Hà nàng té ngã chuyện, nha đầu kia không nói hai lời, giá bản thân xa hoa tọa kỵ liền chạy đi lại.

Đứng ở cửa bệnh viện mắt to trừng đôi mắt nhỏ, nàng không cam lòng.

“Hi, soái ca? Có bạn gái sao?” Buổi tối khuya giá hắc siêu, tóc dài bay lên, nhất kiện hồng áo bành tô, xứng với đồ thẩm môi phi một cái hôn, Cố Thanh Thi sinh sôi lui về sau một bước.

Trần Noãn phiến cái đại xem thường, “Thủy Thủy đừng nháo, hắn là của ta!”

Lạc Thủy Hà đem kính râm theo trên mặt bắt đến, khoe môi cười, “Bảo bối, hắn là của người, nàng bạn gái là của ta.”

“Ác hản.” Trần Noãn phối hợp một cái đầu nổi da gà động tác, Cố Thanh Thi đỏ mặt thật sự run lên một chút.

“Ta nói xú nha đầu, người này chân một năm xoay số lần sợ là so ba trăm sáu mươi lăm ngày còn nhiều hơn đi?” Xoay người xem xem nàng kia thùng giống bánh bao giống nhau mắt cá chân.

“Được rồi, chúng ta mau trở về đi thôi, đau chết mắt đều.” Trần Noãn thúc giục nói.

“Soái ca, muốn ta đưa người về nhà sao?” Lạc Thủy Hà hỏi.

“Không cần, nhà của ta ngay tại phụ cận.” Cố Thanh Thi chạy nhanh nói.

Trần Noãn cùng hân nói lời cảm tạ hoàn, đều đi đến trên xe lại đột nhiên nhớ tới, chạy nhanh mở ra túi xách, đem Cố Thanh Thi đi động lấy ra đưa cho đang muốn xoay người hân.

“Đi động của người! Cố Thanh Thi! Người phải chờ ta a ——” âm cuối bị gió thổi mơ hồ không rõ, tiêu tán ở thành thị đèn đuốc sáng trưng ban đêm.

Cố Thanh Thi nhìn xem kia dương trần mà đi đuôi xe, bất đắc dĩ lắc đầu cười cười.

“Ai, người đó a?” Ở trên xe, Lạc Thủy Hà thế này mới chau chau mày, một mặt treu tức hỏi Trần Noãn, “Thông đồng tân soái ca?”

“Đó là!” Trần Noãn vui rạo rục trả lời.

“Bảo bối, người như vậy trông mặt mà bắt hình dong nhưng là không đúng ngao? Phải biết rằng, phàm là soái ca đều là hoa khổng tước, kiêu ngạo thật, sao có thể sùng người đâu? Xem xem chúng ta gia phàm phàm, đó là lấy thể vị cương, tam tông tứ đức, cho nên diện mạo này ngoạn ý có thể ăn sao? Huống hồ người thông đồng nhiều như vậy, ăn được tới sao?” Lạc Thủy Hà tận tình khuyên nhủ khuyên nhủ.

“Người đây lại không hiểu! Thích chung diện chi tâm nhân đều có chi! Huống hồ làm sao người có thể trông mặt mà bắt hình dong, như thế nào soái ca liền nhân phẩm không tốt? Nhà các người phàm phàm nhập không xong bản cục cung mất! Huống hồ, cùng đẹp mắt nhân đãi ở cùng nhau tâm tình đều sẽ biến hảo, tâm tình biến hảo, nhân cũng sẽ biến mỹ, ta có hay không đẹp hơn?” Nói xong liền vui rạo rục đem mặt thân cấp Lạc Thủy Hà.

“Đẹp đẹp mỹ! Đẹp hơn!” Lạc Thủy Hà buồn cười liếc nhìn nàng một cái, lắc đầu.

“Huống hồ! Bản cục cung là hảo sắc cũng không phải hoa tâm! Nói ta cảm thấy ta tâm động ~ “

“Ai? Da mặt dày như vậy, thẹn thùng gì? Vừa rồi vị kia? Động tâm? Đến thật sự?” Lạc Thủy Hà có chút giật mình, du hí nhân gian không dính một mảnh lá xanh trần Tiểu Noãn cũng bị thu phục?

Trần Noãn người này hoàn toàn đem hảo sắc mê muội biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, có thể vì chụp một trương mỹ thiếu niên đồ ngồi thủ mấy mấy giờ, có thể vì thông đồng một cái soái ca có thể ở tiệm net tổ đội khai hắc, cũng có thể da mặt dày trực tiếp đưa tay muốn liên hệ phương thức, cho nên nàng hoàn toàn có thể cùng Cố Thanh Thi mấy mấy giờ. Nhưng là như thế vô cùng nhuần nhuyễn cũng là vạn năm độc thân cầu, câu nói kia nói như thế nào? Ta ước người tới khách sạn vì đánh bài, ta muốn người liên hệ phương thức vì giao bằng hữu, đúng, Trần Noãn chính là người như thế.

Làm này đó soái ca cùng nàng thành bằng hữu sau, sẽ phát hiện, nàng cái gọi là thông đồng hằng ngày biểu hiện chính là, XX phát trương suất đồ đi lại, ta cần đôi ảnh bán thân;XX mỹ đồ đến một trương, gần nhất cần gột rửa mặt. Đúng vậy, nàng không chút nào che lấp biểu hiện đối soái ca mỹ nhan tán thưởng, thậm chí đem bọn họ giới thiệu cho bạn của tự mình, hoặc là trên đường nhìn đến mỹ nữ, tác hợp bọn họ cùng gì một cái nàng cảm thấy thích hợp nhân, bản thân lại không hề không an phận chỉ tưởng, cuối cùng thường thường làm soái ca có chút thất lạc.

Lạc Thủy Hà từng nói, nàng người như thế, muốn đuổi theo ai dễ như trở bàn tay, nhưng là thường thường nàng ai cũng không truy.

Lại nhắc đến, Trần Noãn có chút thất bại, nàng trên tay soái ca một món lớn, tùy tiện đều có thể cấp Lạc Thủy Hà giới thiệu, bao gồm chính nàng dựa vào một trương mặt, cũng có một món lớn soái ca đến truy, nhưng là nàng cư nhiên tuyển Quách Vị Phàm này diện mạo thường thường lại thể nô nam nhân. Trần Noãn không có kỳ thị nhân ý tứ, cảm thấy hân đối Lạc Thủy Hà hảo, kia cũng rất thỏa mãn, chính là có chút tiểu tiết nuôi, dù sao cao phú suất hân chỉ chiếm cao, mặt khác hai cái không dính dáng a!

“Ai nha, chính là lần trước ta roi vô cùng thể thăm giúp ta bôi thuốc kia thầy thuốc!” Trần Noãn nhin không được đỏ mặt nói.

Lạc Thủy Hà suy nghĩ một chút, gật gật đầu, “Nga, cái kia a? Ta có ấn tượng, lão ôn nhu, đúng không? Người trở về còn giống như hảo sắc một trận?”

“Đúng vậy ~ thật sự rất ôn nhu, hân hôm nay còn lưng ta đi bệnh viện ~ “

“Đừng phiêu! Của ta xe một hồi phi đi lên, nguyên lai người thích loại này nga? Ôn nhu hình?”

“Nói không đến, hôm nay hân cười thời điểm, ta liền cảm giác, xong rồi, ta cứu không được bản thân!”+

“Sát lau nước miếng đi, chúc người thành công!”

“Người tránh ra! Nào có nước miếng!”

Một chuỗi tiếng cười, mang ra đầu hạ mộng lung.

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Chương 03

Trần Noãn cùng Lạc Thủy Hà là đại học bạn cùng phòng, Lạc Thủy Hà ba ba là song thành bản địa nhất nổi danh xí nghiệp gia, cho nên nàng chính là danh xứng với thực phú nhị đại bạch phú nữ, mỗi ngày cuộc sống liền là nghỉ tới đi nhà mình xí nghiệp văn phòng tọa tọa, nghỉ không ra chính là thương trường, mỗi dịp cùng du lịch. Làm độc nữ, sinh hoạt của nàng thật thích ý.

Trần Noãn cũng từng tò mò, độc nữ khẳng định muốn học quản lý, bằng không xí nghiệp ai tới kế thừa? Lạc Thủy Hà nói, ba nàng biết nàng không thích, cũng tương đối lười biếng, thì phải là tìm cái nguyên ý ở rê lại nguyên ý đối nàng tốt con rê, điểm này cùng Lạc Thủy Hà không mưu mà hợp. Cho nên Lạc Thủy Hà đối Quách Vị Phàm siêu cấp vừa lòng, trong nhà thông thường, diện mạo thông thường cho nên sẽ không hoa tâm, lại đối nàng tốt.

Bởi vì quan hệ hảo, tốt nghiệp sau Trần Noãn tự nhiên mà vậy chuyển vào Lạc Thủy Hà nhà trọ, bắt đầu ở chung cuộc sống.

Trần Noãn một giấc ngủ tỉnh, phát hiện áp đến kia chỉ bị thương chân, lại ma lại đau, cắn răng phiên đứng dậy, giặt giặt.

Đột nhiên nhớ tới, chân thành như vậy, còn chưa có cấp lão bản xin phép, lại chạy nhanh đụng đến bên giường di động, lục ra đến. Trần Noãn học là lịch sử, tốt nghiệp sau ở một nhà lười thời điểm làm nhân viên cửa hàng. Kia điểm địa lý vị trí góc thiên, ở một cái sau hạng, chung quanh cũng đều là làm lười thời sinh ý. Thâm hạng phong cách cổ xưa, cong cong vòng vòng, trang hoàng thiết kế cực phú cổ vận, lại mang theo chút niên đại cảm, liền phẳng phát thật sự đặt mình trong lịch sử bên trong. Trần Noãn lão bản Thi Nhã Thừa không đến ba mươi tuổi, nhà này điểm là hần tử phụ thân trên tay kế tiếp, làm khảo cổ nhị đại, bình thường tự nhiên không ở trong điểm, trèo đèo lội suối cũng không biết đi đâu cái cầu cầu vòng vòng. Sợi tóc dài, ánh mắt thâm thủy quốc thước còn mang theo mắt thâm quầng, nói thiếu, ngón tay linh hoạt thon dài, vừa thấy chính là học bá cấp lịch sử trạch. Sở dĩ linh hoạt là vì Trần Noãn tận mắt thấy hần dùng cặp kia tinh tế ngón tay phiên phiên vòng vòng đem một cái ngọc trăm sửa có một phong cách riêng, làm đẹp phụ tùng che đi vết rách, mà như là ngay từ đầu liền tương ở mặt trên thông thường, không thể không xưng bá a!

Vừa vặn Thi Nhã Thừa ở trong tiệm, bởi vì gần nhất bọn họ hiệp hội không có khảo cổ xuất hành kế hoạch. Thi Nhã Thừa tương đối đầu có nói, nói xin phép không hỏi nguyên nhân liền chuẩn, nhưng nếu hần không ở, điểm trường khó chơi độ làm Trần Noãn muốn đem cách nguyệt đi cho nàng đánh ra đến, nói thật, nhân đến trung niên liền nhất định sẽ thời mất kinh sao? Khắc nghiệt, không thông tình đạt lý này đó đặc điểm đều nhất định phải chiếm toàn sao?

Thình hoảng giả, vốn định ngã đầu ngủ tiếp, lại đột nhiên nhìn đến bên giường ngăn tủ thượng ném thuốc nước, ánh mắt nhanh như chớp chuyển một vòng, rốt cục vẫn là đụng đến bên giường quả trọng chống hư chân tính toán rửa mặt xuất môn.

Cố Thanh Thi sáng sớm vừa lễ thường kiểm tra hoàn bệnh nhân, ngồi vào văn phòng bệnh đan còn chưa có xem xong, di động liền vang lên. Nhìn đến “Tiểu Noãn” hai chữ hần tròn tròn mắt, thật lâu sau mới hiểu ra đến phỏng chừng là ngày hôm qua kia nữ oa bản thân tồn đi vào. Một chút cảm thấy ánh mắt mạo hắc tinh, cực không tình nguyện tiếp lên.

“Uy?”

“Cố y sinh, nhĩ hảo, ta là Trần Noãn.” Bên kia thanh âm giống như ở bên ngoài, cuốn ồn ào đất nhảy nhót.

“Uh, có chuyện gì không?” Cố Thanh Thi từ từ nhắm hai mắt, thật sự không đành lòng hỏi ra một câu này.

“Ngươi ngày hôm qua nói, ta về sau chân bị thương, đều có thể đi tìm ngươi đúng không? Ta hôm nay tới tìm ngươi bôi thuốc a?”

“Ngày hôm qua không là cho ngươi mua được sao? Bản thân lau đem thuốc mỡ dán lên thì tốt rồi.”

“Ta còn là lo lắng a, thật vất vả gặp được một cái có thể tín nhiệm bác sĩ, ta muốn là bản thân không cẩn thận ra cái gì sai lầm, kia này chân liền xong rồi...”

“Một cái xoay thương thôi, sẽ không có chuyện gì.”

“Nhưng là ta hiện tại đều đến các ngươi cửa bệnh viện, ngươi cũng không thể làm cho ta lại trở về đi?”

Cố Thanh Thi cấp tốc đẩy ra cửa chớp, quả nhiên nhìn đến nàng một người đứng ở bệnh viện suối phun nơi đó chính bốn phía nhìn quanh.

“Vậy được rồi, ngươi đứng nơi đó đừng nhúc nhích, ta tới tìm ngươi.”

Cố Thanh Thi thật sự không hiểu, trật chân bị thương, kêu đau còn tới chỗ chạy, cũng là bội phục, hiện tại tiểu cô nương đều như vậy yếu ớt sao? Được đều sẽ không thượng?

Xem Cố Thanh Thi xa xa đi tới, Trần Noãn cười hi hi ở tại chỗ điên điên chân.

“Làm sao ngươi tới được?” Cố Thanh Thi xem xem nàng chân, còn thũng lão đại.

“Ta đánh xe.” Trần Noãn trả lời.

Đỡ nàng đi hai bước, xem nàng thật sự cổ sức, Cố Thanh Thi đành phải ngồi xổm xuống đi, “Quên đi, đi lên đi, ta cũng ngươi đi lên, ta văn phòng ở năm

tàng.”

Trần Noãn phi thường vui đi đến hấn trên lưng.

Chính là dọc theo đường đi phá lệ làm cho người ta chú ý, tiểu hộ sĩ mặc dù không nói cái gì, nhưng tầm mắt một đường tương tùy.

Cố Thanh Thi đem Trần Noãn đặt ở trực tiếp đặt ở bản thân văn phòng ghé tựa.

Trần Noãn chính vội vàng nhìn nhìn của hấn tư nhân địa bàn đầu. Bệnh viện lớn chính là không giống với a, nơi nơi đều tràn ngập tiền hương vị!

“Người thích dưỡng nhiều thịt a?” Trần Noãn xem cửa sổ, trên sàn một loạt xếp nhiều thịt thực vật.

“Nga, hảo dưỡng.” Cố Thanh Thi gật gật đầu, đang ở lấy cái nhíp thuốc nước.

“Cố y sinh!” Một cái tiểu hộ sĩ từ bên ngoài chạy vào, cầm trong tay một cái siêu, trên mặt che kín khăn trương, “Ta... Ta cho người thêm điểm thủy?”

Trần Noãn nghiêng đầu, nhìn về phía Cố Thanh Thi mặt sau thủy tinh môn, quả nhiên thật nhiều đầu...

Cố Thanh Thi nhưng là hồn nhiên bất giác, lấy quá bản thân cái cốc đưa qua đi, “Nga, cảm ơn, bắt quá ta chỗ này có bình nước, lần sau không cần chạy xa như vậy.”

Tiểu hộ sĩ đầu bắt tay vào làm, chiến méo mó bỏ thêm bán chén nước, liền đỏ mặt chạy đi, Cố Thanh Thi còn nói thêm một câu, “Không thêm nữa a...”

Một trận loạn thất bát tao tiếng bước chân, Trần Noãn nghen suy nghĩ cười.

Cố Thanh Thi nhớ tới cái gì, lại giúp Trần Noãn rót một chén nước, đưa qua thời điểm vừa vặn thấy nàng phiên loạn thất bát tao ảnh chụp, nhúu mày, lại quay đầu làm thuốc nước đi.

“Người mang thuốc mỡ sao?” Cố Thanh Thi một bên đem bông vải phao tiến thuốc nước bên trong, một bên hỏi.

“Không có.” Trần Noãn thành thật trả lời.

Cố Thanh Thi cũng không nói cái gì, trực tiếp kêu hộ sĩ, “Tiểu triệu, người giúp ta đi hiệu thuốc lấy điểm dược.”

Đang ở giúp Trần Noãn tiêu độc hóa ú, đột nhiên tiến đến một cái mặc áo dài trắng mang tơ vàng khuôn mặt kính bác sĩ, “Ai? Tiểu mỹ nữ, ai vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 3 (tt)

Trần Noãn chạy nhanh thân cận tự giới thiệu, “Nhĩ hảo, đại soái ca, ta gọi Trần Noãn.”

Cố Thanh Thi quay đầu xem liếc mắt một cái, nói: “Bệnh nhân.”

“Nhĩ hảo, ta là Tạ Bản Sam.” Tạ Bản Sam cấp tốc treo lên bản thân chiêu bài mỉm cười, lộ ra bát cái răng, ánh mắt phóng điện, cũng thân ra chính mình tay, nhẹ nhàng cầm Trần Noãn ngón tay.

“Bệnh nhân gì cần ở khu nội trú văn phòng trị liệu ngao?” Tạ Bản Sam đối với Cố Thanh Thi nhúu mày chế nhạo nói.

Cố Thanh Thi nghĩ nghĩ không trả lời, tiếp tục giúp nàng sát chân thương.

“Tiểu Noãn Noãn, nói cho ca ca, người theo chúng ta Cố y sinh cái gì quan hệ a?” Tạ Bản Sam gặp Cố Thanh Thi không quan tâm hấn, lại chạy nhanh tiến đến Trần Noãn bên người hỏi, hấn tới nơi này là mang theo phần đông mỹ nữ tha thiết kỳ vọng !

Trần Noãn nhảy mất mấy cái, đáng thương hề hề xem liếc mắt một cái Cố Thanh Thi, nói: “Ta không dám nói...”

“Này có cái gì không dám nói ! Người nói! Ca với người chỗ dựa! Ta cùng Cố Thanh Trì kia nhưng là nhận thức mười mấy năm ! Đừng sợ hấn!” Tạ Bản Sam vỗ bộ ngực liền bắt đầu cam đoan.

Cố Thanh Thi đứng lên bất đắc dĩ cười cười, “Không phải là cái bệnh nhân sao?”

“Bệnh nhân này có thể giống nhau sao? Đây chính là ngồi ở văn phòng nhường Cố y sinh tiến hành đặc thù đãi ngộ bệnh nhân tốt sao?” Tạ Bản Sam ôm

cánh tay, lắc lắc ngón tay.

Cố Thanh Trì hé miệng ba chính muốn trả lời, đột nhiên một cái tiểu hộ sĩ vội vàng xông tới, “Cố y sinh! giường số 7 bệnh nhân có tình huống, người mau đi xem một chút!”

Cố Thanh Trì chỉ còn kịp cấp Tạ Bản Sam nói: “Người giúp nàng sẽ đem chân thương phu nhất phu.” Liền chạy nhanh chạy đi ra ngoài.

Trần Noãn cùng Tạ Bản Sam hai mặt nhìn nhau.

“Tiểu cô nương, nói thực ra, người là người theo đuổi đi?” Tạ Bản Sam một bên giúp nàng xử lý chân thương, một bên trong nháy mắt hỏi.

Trần Noãn uống miếng nước nhìn qua, “Người đây đều đã nhìn ra a? Cao!”

“Ha ha ha, này toàn bộ bệnh viện tiểu hộ sĩ đều đối hán cảm thấy hứng thú, rất rõ ràng.”

Trần Noãn che miệng cười.

“Bất quá, ta liền kì quái, người xem, ta cũng vậy soái ca đi? Thế nào đại gia chế phục không cũng chỉ không Cố Thanh Trì loại này mất mủ ai cũng nhìn không thấy nhân? Không là ta nói, người này trì độ thật, từ nhỏ làm học bá làm choáng váng. Bất quá, người cũng thật năng lực a? Vừa ra tay an vị văn phòng. Nói người nhận thức hán đã bao lâu.”

Trần Noãn nghĩ nghĩ nói: “Hai ngày.”

Tạ Bản Sam thủ run lên áp đảo của nàng mất cá chân, “A” hét thảm một tiếng.

“Người một điểm cũng không ôn nhu a! Khó trách đều thích Cố Thanh Trì a!” Trần Noãn kêu lên.

“Ai! Sai lầm sai lầm!”

Trần Noãn nhưng là nghiêm cẩn đoan trang khỏi hán, chống cằm nói: “Uh, đại chúng thẩm mỹ vẫn là tương đối nhất trí.”

Tạ Bản Sam thật lâu sau mới hiểu ra ra những lời này ý tứ, khi đó Trần Noãn đều có thể leo tường dờ ngồi.

Tạ Bản Sam đứng lên đầu đầu quần áo, đang muốn đi ra ngoài, Trần Noãn chạy nhanh giữ chặt hán, “Vị này ca ca, người cùng Cố Thanh Trì nhận thức thật lâu sao?”

“Uh, tiểu học đến bây giờ.”

“Kia người xem, có thể hay không...” Trần Noãn cắn cái miệng nhỏ nhắn môi cười.

“Muốn ta giúp người cũng có thể a... Người nói cho ta cái gì ưu việt?” Tạ Bản Sam ôm cánh tay cười nói.

“Ai, cứu người một mạng thắng tạo thất cấp phù đồ a, này không là tốt lắm chuyện sao? Muốn cái gì thù lao? ... Kia ta giúp người giới thiệu bạn gái?” Nói đến mặt sau nhân tình sáng lên, nịnh bợ nói.

“Không cần thiết...” Tạ Bản Sam cảm thấy thái dương đập thành thịch.

Trần Noãn xem liếc mắt một cái ngoài cửa sổ, chạy nhanh nói: “Vậy người phù ta đi bên ngoài đi dạo, nơi này rất buồn, tiêu độc thủy hương vị hảo khó nghe.”

Đỡ nàng lại chuyển dời đến trong hoa viên, tựa vào suối phun bên cạnh ao thượng.

“Nho nhã đại ca, người thích ăn cái gì vậy a? Ta trụ bên kia có một nhà bữa sáng làm đặc biệt hảo, cái kia phô mai chân giò hun khói bánh mì ta mỗi ngày đều phải ăn hai cái, còn có cái kia nguyên vị trà sữa, đều là tươi mới sữa...”

Trần Noãn đã nghĩ dùng viên đạn bọc đường tìm cách nói, còn chưa nói hoàn, đã bị Tạ Bản Sam nâng tay ngăn cản, “Ai, ta là Bản Sam, trước đem tên gọi đúng, ta đối ăn hứng thú không lớn, hơn nữa ta cùng Cố Thanh Trì mười mấy năm hảo bạn hữu a, cũng không thể gặp lợi quên nghĩa, nhanh như vậy liền phản bội hán, ta là cái có nguyên tắc nhân.” Đầu đầu quần áo, một bộ nghiêm trang.

Trần Noãn chưa từ bỏ ý định nháy nháy mắt, “Điều này sao kêu phản bội đâu? Giải quyết hảo bạn hữu nhân sinh đại sự, này chẳng lẽ không đứng trợ giúp hán?”

“Cảm tình việc này không được chính hán định đoạt sao? Ta làm sao có thể giúp người tác tệ.” Chính nghĩa lẫn nhiên.

“Không được, người giúp ta, người...” Trần Noãn nói xong liền diên chân đi kéo hán.

“Trần Noãn!” Cố Thanh Trì này một tiếng sợ tới mức nàng tươi cười đều nhanh cứng ngắc đến trên mặt, xa xa nhìn hán đi tới, không hiểu “A” một tiếng.

“Người không là chân không tốt sao? Còn chạy loạn khắp nơi, giúp người cảm được sẽ không gặp người.” Cố Thanh Thi trên mặt không có gì tỏ vẻ, nhưng ánh mắt nói cho đại gia, hẳn không thoải mái.

Tạ Bản Sam lui về phía sau một bước, ôm cánh tay sờ sờ cái mũi cười.

“Ta cảm thấy có chút buồn... Xuất ra đi dạo...” Trần Noãn giải thích nói, nhưng là hiển nhiên có chút không lo lắng.

Cố Thanh Thi vươn một cái cánh tay cho nàng, “Trước đi lên uống thuốc đi.”

Trần Noãn chạy nhanh đáp thượng cánh tay, đi theo đi trở về.

“Tạ y sinh rất tuần tú đi?”

Cố Thanh Thi một câu này nhường Trần Noãn có chút không hiểu, nhưng là rất mau trở lại nói: “Uh, rất suất.”

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chương 04

Trần Noãn lại nhớ tới Cố Thanh Thi văn phòng, lần này tiểu hộ sĩ nhóm ánh mắt càng trực tiếp, Trần Noãn trực tiếp da mặt dày đến ngẩng đầu ưỡn ngực vô cùng tự hào đứng lên, tức giận đến các nàng ở thấp kém đem được đan đều phải khấp nát, xa xa nghe được có người kêu “Ài u người đừng khấp tay của ta”.

“Của người chân cần tĩnh dưỡng, không cần chạy loạn.” Cố Thanh Thi phù nàng ngồi vào ghế tựa, lại động thủ giúp nàng chụp viên thuốc.

“A... Rõ ràng phiền a...” Thấy rõ ràng phiền, Trần Noãn liền cảm thấy miệng phẩm cay đắng, cảm giác kia rất đáng sợ.

“Uh, rõ ràng phiền, không thích a?” Đem viên thuốc phóng tới nàng bên cạnh, lại đi đổ nước.

“Rất khổ, nuốt không đi xuống...” Trần Noãn tỏ vẻ rất khó khăn.

“Bài nát ăn, hiệu quả hảo, lại không đi có thể áp thành mặt.” Đem thủy phóng tới trên bàn, khoe môi mang cười.

Trần Noãn nhìn hẳn một mặt treu tức, còn cảm thấy gấp quỳ giống nhau, nguyên lai hẳn cũng là hội đùa a?

Cố Thanh Thi lại mở ra trên bàn dược hộp, xuất ra bên trong thuốc mỡ, thẳng ngồi xổm xuống, đem của nàng ống quần kéo đi, lại đem thuốc mỡ đựng đến mặt trên, dùng miên ký nhẹ nhàng đồ khai.

Trần Noãn cảm thấy, nàng nhất định chính là thích hẳn đối đãi bệnh nhân thời điểm ôn nhu cẩn thận bộ dáng, cho nên càng không thể vấn hời, nàng còn nhớ rõ một năm trước, hẳn tính tế giúp nàng thổi đầu gối, ánh mắt nhu làm cho nàng tim đập đều bất quy tắc.

“Ta muốn hay không nằm viện a?” Trần Noãn thỉnh linh không chịu đầu óc khổng chế mở miệng.

Cố Thanh Thi nhưng là một bộ nghiêm trang trả lời: “Không cần, người không cần lộn xộn, ở nhà nghỉ ngơi hai ngày là có thể đi lại, hoàn toàn khôi phục khẳng định là muốn một điểm thời gian, hơn nữa người là tập quán tính uy chân, phòng chừng còn chưa kịp khôi phục sẽ lại thương càng thêm thương.”

“Vậy được rồi...” Trần Noãn ghé vào trên mép bàn, lấy tay vuốt trên bàn kia bồn thực vật dày thịt.

Đồ tốt lắm được, Cố Thanh Thi có cẩn thận mà giúp nàng đem ống quần buông đi, thế này mới đứng lên, “Đồ được đã tốt lắm, người mau đưa bạch phiến ăn, thủy hẳn là không nóng.”

“Làm cho ta giảm xóc một hồi, làm chuẩn bị tâm lý.” Trần Noãn cau mày, đem nắp vung lí viên thuốc điên đến điên đi.

“Uống thuốc còn muốn làm chuẩn bị tâm lý? Người một hồi là đưa người đánh xe vẫn là thế nào trở về?” Một bên thu thập y dùng khí giới bàn, một bên hỏi.

Vừa nghe muốn nhường nàng trở về, Trần Noãn chạy nhanh ngồi dậy, “A, đừng nóng vội, ta hỏi thăm ta bằng hữu, xem nàng có thể hay không.”

Sờ ra di động, trang mô tác dạng cấp bằng hữu phát vi tín, kỳ thực cũng liền hoa nhìn hai hạ. Một lát sau, làm bộ tiếc nuối nói: “A, ta bằng hữu nói nàng lúc này không rảnh, buổi chiều tới đón ta, ta có thể ở người nơi này nhiều gốc một hồi sao? Ta cam đoan không quấy rầy người công tác!”

Cố Thanh Thi chính lấy nước sôi long đầu, ngón tay đặt ở dòng nước hạ vọt hướng, quay đầu, mày nhẹ nhàng mà nhú lên, khoe môi mang theo nhọt nhọt

độ cong, “Nga, như vậy a? Vậy người liền tại đây đợi đi.”

“Cố y sinh a... Người thực không lo lắng tìm cái bạn gái sao?” Trần Noãn ngờ ngác nhìn hắn, người này thần thái rất mê người.

Cố Thanh Thi lấy khăn giấy thủ cúi xuống, quay lưng lại, “Không lo lắng.” Trả lời rõ ràng.

“Rất tiếc nuôi...” Trần Noãn lắc đầu.

“Ta buổi chiều có cái giải phẫu, chính người ở trong này không cần lộn xộn.”

Cố Thanh Thi xem nàng về mặt đau khổ miễn cưỡng mấy mồm to thủy đem viên thuốc nuốt xuống đi, mới đi lại đỡ nàng đến một bên trên sofa, “Người ngồi bên này.”

Trần Noãn nhảy đi qua, gật gật đầu, lại hỏi: “Ta đây đi toilet làm sao bây giờ... Giữa trưa ăn cơm làm sao bây giờ...”

Cố Thanh Thi chính xem bệnh lịch đơn, ngẩng đầu hơi cau mày biểu cảm có chút gian nan, “Ta cảm thấy đi toilet cùng ăn cơm có thể không cần cùng nhau nói...”

“Ha ha ha.” Trần Noãn ngượng ngùng che miệng cười.

“Đi toilet, ta cho người kêu hộ sĩ, ăn cơm ta giữa trưa mang người đi nhà ăn.”

“Được rồi! Cảm ơn Cố y sinh!”

Trần Noãn vẫn là có dự kiến trước, xuất môn thời điểm mang theo nạp điện bảo, lúc này có thể không kiêng nể gì ngoạn di động. Mặc dù có di động có thể cho nàng cho hết thời gian, nàng lại ngược lại càng muốn thưởng thức Cố Thanh Thi.

“Cố y sinh, trong nhà người liền người một cái sao? Mẹ người có người tốt như vậy con trai nhất định thật tự hào.”

Cố Thanh Thi lặng lẽ đỏ lỗ tai, ngẩng đầu bắt đầu đi xem nàng, “Người cũng là mẹ người hảo nữ nhi, tốt lắm, người mau ngoạn di động, ta xem bệnh đơn, a, nhà của ta chỉ một mình ta.”

Trần Noãn cảm động di động màn hình, híp mắt cười.

Cố Thanh Thi lại đi ra ngoài thời điểm Trần Noãn mới cảm thấy nhàm chán, một người oa ở trên sofa, vì bác này sinh cái mới đến không có thời sự, bình thường não nhiệt vì tin lúc này cũng cùng cảm giống nhau, nhàm chán đem trò chơi mở ra lại tắt đi, rốt cục một chân đứng lên, khiêu nhảy muốn đi hành lang hoảng nhoáng lên một cái.

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chương 4 (tt)

“Ai ai, người này chân không cần lộn xộn.” Ai biết ở cửa gặp được một cái hộ sĩ, trực tiếp đem nàng một cái xoay người lại nhớ tới trên sofa.

“Ta nghĩ đi ra ngoài đi dạo.”

Này hộ sĩ đem kiểm tra báo cáo phóng tới Cố Thanh Thi trên bàn, quay đầu xem Trần Noãn, “Người cùng Cố y sinh cái gì quan hệ a?” Trên mặt một mặt thần bí.

Trần Noãn cũng ra vẻ thần bí híp mắt cười, “Người đoán.”

Này hộ sĩ hiển nhiên chẳng phải thật cảm thấy hứng thú lắc đầu cười, “Không đoán.” Nói xong liền muốn đi ra ngoài, “Cố y sinh một hồi trở về, người nói với hắn một tiếng, kiểm tra kết quả ta để ở đây, đứng rồi, còn có của người chân, vẫn là không cần lộn xộn hảo.”

Trần Noãn tròn tròn mắt gật gật đầu, còn có chút kinh ngạc.

“Cố y sinh ở sao?” Kia hộ sĩ vừa đi tới cửa, Trần Noãn chợt nghe đến quen thuộc thanh âm.

“Không ở.”

Nói xong Tạ Bân Sam đã đứng ở Trần Noãn trước mặt, “Đi? Người còn ở nơi này?”

“Đúng vậy, ta còn ở nơi này.” Trần Noãn gật gù đầu.

“Uh, ân, quả thật cao thủ, truyền thụ hạ?” Tạ Bản Sam nói xong ngồi xuống, chọn lông mày lại, một bộ chăm chú lắng nghe bộ dáng.

“Không dám nhận không dám nhận, da mặt dày thôi.” Trần Noãn làm bộ khiêm tốn khoát tay.

Tạ Bản Sam chống cằm, như có đăm chiêu gật gù đầu, “Bất quá, đối đãi Cố Thanh Thi người như thế, như thế một cái có thể làm biện pháp.”

“Cố Thanh Thi là dạng người gì a?” Trần Noãn chạy nhanh ánh mắt loang loáng hỏi.

“Ài, người đừng tưởng lừa ta nói.” Tạ Bản Sam cười lui về phía sau.

“Không là lừa người nói! Ta là thật sự đang hỏi người nói.”

Tạ Bản Sam thái dương hắc tuyến.

“Người này tính cách nhưng là phù hợp của ta khẩu vị, đáng tiếc không là của ta đồ ăn.” Tạ Bản Sam chống cằm đánh giá Trần Noãn, cũng tiếc nuối câu môi lắc đầu, tơ vàng khuôn mặt kính mặc dù nhả nhai nhưng cũng che không được khoe mắt tràn ra tùy ý sáng rọi.

“Không thể tiếc không thể tiếc, người cũng không phải bản cục cung com.” Trần Noãn gật gù đầu.

“Ha ha ha, kia xem ở ngu ngốc ngu, mồm mồm phân thượng, không ra bán bằng hữu trụ cột thượng, ta cho người điểm đề nghị?”

“Nói một chút giáng!” Trần Noãn kích động vỗ tay.

“Uh, đối đãi Thanh Thi, nhất định phải trực tiếp, quanh co lòng vòng, ám chỉ, làm nổi bật này đó thủ đoạn ở trên người hần tuyệt đối ngoạn hoàn, bởi vì hần hoàn toàn không hiểu a ~ phương pháp tốt nhất chính là đơn giản thô bạo!”

“Ta đây muốn mỗi ngày thổ lộ một trăm lần sao?”

“Ngạch... Ta phỏng chừng người sẽ bị dọa từ hần...”

Giữa trưa đi theo Cố Thanh Thi đi bệnh viện nhà ăn ăn cơm, bị đỡ nhảy dựng nhảy dựng cùng ăn thính, phá lệ làm cho người ta chú ý.

Có dừng cảm tiểu hộ sĩ tiến lên ngọt ngào cười, “Cố y sinh, người ăn cái gì, ta giúp người đánh com, người xem người này không có phương tiện...”

“Cám ơn, không cần, chúng ta hai người, ta bản thân đến là tốt rồi.” Cố Thanh Thi cười cự tuyệt.

Ngồi ở kia cảm thụ được người chung quanh có ý vô tình ánh mắt, Trần Noãn cắn chiếc đũa nhìn về phía Cố Thanh Thi, hỏi: “Cố y sinh, các người bệnh viện tiểu hộ sĩ có phải không phải đều muốn gả cho người a? Không đúng, còn có nữ bác sĩ.”

Cố Thanh Thi chậm rì rì đem một mảnh dưa chuột cắn nhấm nuốt, lại ngẩng đầu cùng Trần Noãn đối diện, “Không cần nói bậy, mau ăn com.” Biểu hiện lạnh nhạt, lỗ tai vẫn là vụng trộm đỏ.

Trần Noãn càng không tiền đồ, sớm đăm chìm ở trong ánh mắt hần, chiếc đũa thượng chân gà “biaji” đánh rơi trong mâm. Cố Thanh Thi xem liếc mắt một cái, sát phong cảnh nói: “Chân gà rớt.”

Trần Noãn lại chạy nhanh gấp đứng lên, “Nga.”

“Người tốt nhất là ăn chút nhẹ, báo dạ ăn ít.” Xem liếc mắt một cái của nàng chân gà, lại đem trong mâm rau xanh giúp nàng thôi đẩy.

“Nga.” Trần Noãn lại chạy nhanh buông chân gà, gấp rau xanh.

“A a a a! Hảo chán ghét a! Nàng ai vậy! Vì sao đãi ở bệnh viện không đi!” Góc xó đã có tiểu hộ sĩ ở sụp đổ bên cạnh.

“Cố y sinh ôn nhu như thế, cư nhiên đối với một cái người xa lạ! Rất tức giận a!”

“Tạ y sinh khi nào thì trở về! Chạy nhanh đuổi đi này xú nha đầu!”

“Ta liền không trông cậy vào, kia còn có Tạ y sinh đâu! Đừng làm cho này xú nha đầu chui chỗ trống, bắt cóc Cố y sinh!”

Trần Noãn đối với người khác phần nộ, hoàn toàn bất giác.

Tiểu hộ sĩ đều thẩu cùng nhau tán gẫu, không ai quan tâm nàng. Trần Noãn cảm thấy hết sức nhàm chán, Cố Thanh Thi đã đi làm phẫu thuật, nằm úp sấp nằm úp sấp cũng có chút vậy, liền mơ mơ màng màng đang ngủ.

Cố Thanh Thi làm xong giải phẫu trở về thời điểm, nàng chính ghé vào trên bàn nhọt nhọt ngủ, thường thường lông mi chiến run lên. Cố Thanh Thi xem nàng yên tĩnh ngủ ngon có chút xuất thần.

“Buổi tối đi nhà của ta...” Tạ Bản Sam đi theo tiến vào, đang muốn nói chuyện, thấy Cố Thanh Thi chuyển chủ về mặt, bản thân cũng có chút kinh ngạc, liền đem trong miệng lời nói sinh sôi khắp rớt.

Cố Thanh Thi nhưng là bình tĩnh, cấp tốc cầm lấy bản thân áo khoác giúp nàng cái ở trên người.

“Đang ngủ à?” Tạ Bản Sam nhỏ giọng nói một tiếng.

“Àn.” Cố Thanh Thi gật gật đầu, trên mặt có chút không được tự nhiên, “Chúng ta đi ra ngoài nói.”

Trần Noãn là bị điện thoại đánh thức, mơ mơ màng màng tiếp khởi di động. “Uy?”

“Người ở đâu đâu? Ta đến.” Lạc Thủy Hà lười nhác thanh âm.

Trần Noãn này mới thanh tỉnh lại, nhanh chóng ngồi dậy, trên người quần áo chảy xuống dưới đi, nàng xem liếc mắt một cái, chạy nhanh dùng không cái tay kia kéo đến.

“Ta ở B đồng năm tầng, người đi lên, nơi này hiện tại không ai, ta không thể đi xuống.”

“Tốt.”

Trần Noãn khiêu tới cửa nhìn nhìn, còn là không có Cố Thanh Thi bóng dáng, không biết đi nơi nào.

“Tây đức bệnh viện a... Xem ra này bác sĩ không sai nga? Ngoại khoa chủ trị? Àn... Về sau xem bệnh biết tìm ai.” Lạc Thủy Hà dùng tâm làm đồ thăm móng tay xao Cố Thanh Thi trên bàn hàng hiệu.

“... Hần không biết đi nơi nào ... Chúng ta cứ như vậy đi sao?” Trần Noãn có chút luyến tiếc, nằm sấp trên bàn lười biếng.

“Uh, đi thôi, nhà chúng ta phạm phạm còn ở mặt dưới chờ đâu, người xem chúng ta ước hội còn muốn mang người này con riêng.” Lạc Thủy Hà lắc đầu.

“Vây được rồi...” Trần Noãn không tình nguyện đứng lên, bị Lạc Thủy Hà đỡ đi ra ngoài.

Ngồi vào trên xe, trong lòng bất an lại cho hắn phát ra nhất cái tin nhắn:

[Cố y sinh, cảm ơn người, ta bằng hữu tới đón ta, ta liền đi rồi, hôm nay làm phiền người.]

Di động thật lâu không hề động tĩnh, Trần Noãn liền khẩn trương một đường. Ăn cơm thời điểm, cũng bởi vì tâm thao xa hơn địa phương, chỉ chú ý di động, hoàn toàn không có nghe đến Lạc Thủy Hà nói chuyện.

Đối diện Lạc Thủy Hà xoay mình khởi lòng mảy, chọn để mắt đá của nàng chân, “Này, Trần Noãn à, người sửng sờ cái gì đâu? Nghe được ta nói chuyện không?”

“A? Người nói cái gì?”

“Chúng ta tính toán kết hôn.” Rất nhanh lại thay then thùng biểu cảm dựa vào hướng Quách Vị Phàm.

Trần Noãn một mặt mộng trạng, tròn tròn mắt còn tại tiêu hóa trung, rất nhanh liền càng kinh hãi mở mắt, “Điều này cũng quá đột nhiên đi?”

“Dù sao chúng ta cũng là muốn kết hôn, sớm hay muộn khác nhau ở chỗ nào ~” Lạc Thủy Hà hiển nhiên đắm chìm ở trong hạnh phúc.

Trần Noãn cúi ánh mắt nhìn về phía Quách Vị Phàm, hắn nhưng là sùng nịch nhìn nhìn Lạc Thủy Hà.

“Ài, chúc mừng.” Trần Noãn một bộ đắm chìm ở kinh hi lý còn không thanh tỉnh bộ dáng, hoàn toàn thuận miệng trả lời.

Đang muốn lại xoa một khối bít tết, di động hợp thời chấn động đứng lên, nĩa nhất ném, tinh thần nhảy mắt đến đây.

[không khách khí.]

Ngắn gọn ôn nhu.

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Chương 05

Trần Noãn kỳ thực vẫn là có chút tiểu thông minh , nàng phát hiện ở Cổ Thanh Thi trước mặt, người liên tính đùa giỡn nhỏ nhỏ tâm kế, nhỏ nhỏ cái nói dối, hẳn cũng sẽ không thể nhìn ra, cảm thấy hẳn thật đơn thuần đáng yêu. Nhưng là nàng cũng cố của mình khổ nhục kế nha.

“Người xác định muốn như vậy sao? Chân sẽ không bị phế đi?” Xem nàng cau mày tính toán xoay mắt cá chân bộ dáng, đang đắp mặt nạ Lạc Thủy Hà thật sự không đành lòng xem.

Trần Noãn cắn răng, gian nan nói: “Sao có thể phế đi chứ, cũng không phải gãy xương.” Cái trán đều đau ra mồ hôi.

“Kỳ thực, người hoàn toàn có thể lại khôi phục một chút a, một ngày lại nhìn không ra đến...”

“Cổ Thanh Thi ánh mắt như vậy sắc bén, hẳn nhất sờ chỉ biết khôi phục không khôi phục... A! Đau quá!” Trần Noãn thở phì phò, đến cuối cùng trực tiếp kêu lên.

Lạc Thủy Hà lấy tay che lại ánh mắt, thật sự không đành lòng, “Bảo bối, người quên đi, không cần thiết liều như vậy, đau chết .”

Trần Noãn trên mặt lộ vẻ sắp khóc tới chảy nước mắt, thống khổ mở miệng nói: “Ta dễ dàng sao... Cổ Thanh Thi nếu không yêu thích ta, ta liền liều mạng với hẳn!”

“Hảo hảo hảo, liều mạng, người mau nghỉ thôi... Nào có ai như vậy đối xử với bản thân a...” Lạc Thủy Hà đau lòng đi qua xem xem nàng chân.

“Cái này gọi là khổ nhục kế! Về sau hẳn chịu yêu thích ta , ta muốn đi bán thân, làm cho hẳn đa tâm thương ta! Ô ô ô... Thực con mẹ nó đau a...”

Lạc Thủy Hà thật sự bắt đầu đi.

Buổi sáng Trần Noãn thức dậy phá lệ sớm, không phải là bởi vì nhớ thương Cổ Thanh Thi, mà là vì một đêm đau đớn, nàng cũng không có ngủ, ánh mắt một vòng đen thui.

Lạc Thủy Hà nhìn đến sau tức giận đến nghiêng răng, lại cố tình nàng lại không có biện pháp gì ngăn cản, liền đành phải đưa nàng đi qua.

Dựa theo Trần Noãn ý ời nhờ nàng nhiều mua một phần bữa sáng, trở lại trong xe, tức giận ném tới trong tay nàng.

“A ~ thơm quá a ~ của ta phô mai chân giò hun khói ~” Trần Noãn kích động nhận lấy.

“Xem người tinh thần rất tốt a, xem xem người chân!” Lạc Thủy Hà quay đầu trừng nàng liếc mắt một cái, cũng không dám lại nhìn của nàng chân. Quả nhiên đúng như trong dự kiến, phù sung lên thật cao, còn có chút xanh tím.

“Ai nha không có việc gì , ta lão công là bác sĩ, sợ cái gì.” Trần Noãn nhưng là nhìn thông suốt, vội vàng ăn bữa sáng, cắn một miếng phô mai vào miệng cảm giác quá mỹ diệu .

Lạc Thủy Hà xem nàng như đắm chìm bộ dáng, thật sự lười quan tâm, ngồi vào phía trước chuẩn bị lái xe.

Hai người đến sớm, đến bệnh viện thời điểm, Cổ Thanh Thi còn không có đến, chỉ phải ở văn phòng chờ.

“Thân ái , ta chân đau quá...” Trần Noãn nghe rằng trợn mắt chịu đựng đau, “Ta tối hôm qua không ngủ được, lăn qua lộn lại ... Người nói ta một hồi muốn hay không khóc?”

Lạc Thủy Hà trừng nàng liếc mắt một cái, thật sự có cảm giác chỉ tiếc rèn sắt không thành thép , “Người cho ta kêu đau cũng vô dụng a, nhìn người còn đối xử hà khắc với bản thân không!”

Tuy rằng quả thật đau đến khó chịu, nhưng Trần Noãn không cảm thấy hối hận, nhìn đến Cổ Thanh Thi nàng liền cảm thấy làm cái gì đều là đáng giá , người này nếu không thích nàng, kia mới là đáng sợ nhất .

Đến khi Cổ Thanh Thi nhìn đến Trần Noãn, thật không có nhiều ngoài ý muốn, chính là xem liếc mắt một cái nhìn lên kia chân bị phù sung một cách không khoa học , nhú lên đến vậy.

“Bác sĩ Cổ... Ta tối hôm qua ngủ không cẩn thận đề đến, hôm nay cư nhiên nghiêm trọng ...” Vốn tưởng diễn trò , nghĩ đến như vậy thật sự đau đều mau ụt khuất khóc ra.

Tay đang mở cửa của Cổ Thanh Thi cũng sợ tới mức run lên, “A, người đừng khóc, không có việc gì, ta đến xem”

Lạc Thủy Hà đỡ Trần Noãn đi vào, lại đem kia phần bữa sáng để tới Cổ Thanh Thi trên bàn, “Bác sĩ Cổ, đây là Trần Noãn giúp người mang bữa sáng, vừa muốn làm phiền người, thật sự ngưng ngừng.”

Cổ Thanh Thi xem liếc mắt một cái trên bàn kia bữa sáng , ngưng ngừng nói: “Cảm ơn các người a... Bất quá ta đã ăn qua bữa sáng.” Cũng không dong dài, vào cửa liền thay áo dài trắng, mở ra lọ thuốc, bắt đầu pha chế thuốc nước, đã cố không đi kiểm tra phòng bệnh .

Bữa sáng thất bại, Trần Noãn cảm thấy có chút bị nhục.

Cố Thanh Thi ngồi xổm xuống đi dùng ngón tay chạm nhẹ một chút của nàng mắt cá chân, cau mày nói: “Người đây là buổi tối ngủ lại nhéo một chút đi?”

“Àn...” Trần Noãn áp ứng.

“Người buổi tối còn như vậy, chân của người cũng đừng muốn, vẫn là tìm cái dây thừng cột thẳng đứng lên được.” Cầm lấy bông thuốc giúp nàng tiêu độc.

Lạc Thủy Hà chính là lo lắng đứng bên xem, nghe hắn nói như vậy, nhìn không được cười ra, Trần Noãn quay đầu trừng liếc mắt một cái.

“Vốn này khôi phục cũng chậm, người ngủ còn không thành thật.”

“Bác sĩ Cố người yên tâm, buổi tối ta xem nàng, không cho nàng xằng bậy nữa.” Lạc Thủy Hà cố ý góp lời.

Trần Noãn đau quá mức không nói chuyện.

“Uh, như vậy tốt nhất.” Cố Thanh Thi gật gù đầu.

Vết thương xem như là tốt lắm, lại đem viên thuốc ngày hôm qua lấy ra đến, “Vốn này uống một lần là được rồi, xem ra người còn phải tiếp tục uống.” Đưa ra viên thuốc đặt ở trước mặt nàng.

Nghe như thế, Trần Noãn cảm thấy trước mặt bỗng tối sầm, nàng muốn té xỉu! Cứ nhiên bản thân cấp bản thân đào hầm!

Lạc Thủy Hà có cuộc gặp qua cái điện thoại, thế này mới đi vào đến, “Noãn Noãn, phạm phạm đem một văn kiện bỏ quên ta trên xe, ta hiện tại chạy nhanh cho hắn đưa đi qua, người chân đau, nếu không trước ở bệnh viện nghỉ ngơi một chút? Ta một hồi trở về đón người, sẽ rất nhanh!”

“Uh, tốt.” Trần Noãn gật gù đầu.

Hôm nay chân thật sự không có phương tiện, Trần Noãn cũng không tưởng ở bệnh viện nhiều lưu lại chọc Cố Thanh Thi phiền phức, liền tính toán xử lý tốt vết thương rồi bước đi, “Bác sĩ Cố, ta xem ngày mai còn phải đến đây...” Nàng làm bộ rất khó khăn bộ đáng.

Cố Thanh Thi nhưng là gật gù đầu, “Uh, tốt nhất vẫn là tới đây một chút tương đối hảo.”

Cho rằng muốn cò kè mặc cả, không nghĩ tới người này thẳng thắn như vậy, nếu không là chân thương trong người, Trần Noãn đều phải kích động nhảy lên.

“Vậy người ngày mai không cần ăn sáng trước, tiệm phở mai chân giò hun khói bánh mì thật sự rất ngon, ta ngày mai mang cho người một phần nóng hổi.” Chạy nhanh chân chó cầu tốt.

“Không cần phiền phức như vậy.” Cố Thanh Thi có chút ngượng ngùng.

“Người giúp ta trị chân thương, còn không thu ta tiền, ta đây cũng chỉ có thể sử dụng nho nhỏ bữa sáng báo đáp người.”

“Không cần, liền nhất chút tiểu thương, chính là người này khôi phục tương đối kém, không có gì.”

“Này sao được, mẹ ta từ nhỏ sẽ giáo dục ta muốn tri ân báo đáp không thể chiếm người khác tiện nghi, liền quyết định như thế, ta giúp người mua một phần, cam đoan người ăn một lần còn tưởng ăn lần thứ hai!” Trước ở hắn đi kiểm tra phòng phía trước nhanh chóng nói xong.

Lạc Thủy Hà lại gọi điện thoại tới, nói bản thân cũng sắp đến, Trần Noãn nghĩ nghĩ liền nói với Cố Thanh Thi: “Bác sĩ Cố, Thủy Thủy nói nàng cũng sắp đến, người có thể đem ta đi xuống được không?”

“Nga, hảo.” Cố Thanh Thi nói xong liền đứng lên.

Hai người đi rồi hai bước, Cố Thanh Thi thấy nàng khiêu vút vù, liền ngồi xổm xuống đi, “Vẫn là ta công người đi.”

Trần Noãn tự nhiên nhạc nguyện ý, vui vẻ nằm sắp đi lên. Trên người hắn có bệnh viện đặc hữu nhàn nhạt hương vị thuốc sát trùng, lại đặc biệt tươi mát, mang theo bác sĩ đặc hữu hương vị.

Đến dưới lầu bồn hoa ghé băng nơi đó, vốn tưởng muốn nói vài lời với Cố Thanh Thi, nhưng hắn lại thật sự bận việc, liền chỉ còn một mình bản thân ngồi chờ.

Cố Thanh Thi trở lại văn phòng, Tạ Bản Sam đang ngồi trên ghế tựa của hắn cầm trong tay bánh mì, văn phòng nội trừ bỏ thuốc sát trùng còn có nhàn nhạt phở thơm ngát.

“Ai, buổi sáng chưa ăn sáng, đói chết ta, vừa khéo người nơi này có cái ăn, ta lại biết là của ai, ta trước ăn no bụng lại nói!” Nói xong lại uống một ngụm tùy phụ trà sữa.

Cố Thanh Thi xem liếc mắt một cái, không nói chuyện.

“Nói, người đây là nơi nào mua ? Hương vị hảo tán a! Ngày mai giúp ta mang một phần? Này trà sữa tuy rằng mát , nhưng là hương vị rất thơm nồng a!”

“Đây là Trần Noãn mang , bắt quá ta ăn qua điểm tâm , cho nên liền lưu tại nơi này.”

Tạ Bản Sam đột nhiên nhớ tới này cô nương ngày hôm qua nịnh bợ lời hấn nói, quả nhiên không nói lung tung? Thật đúng tốt lắm ăn.

“Vậy người có năng điện thoại sao? Làm cho năng ngày mai giúp ta cũng mang một phần, năng ngày mai còn đi?” Tạ Bản Sam nói xong phải đi phiên đi động

Cố Thanh Thi hiển nhiên không vừa ý, “Nhân gia nữ hài chân còn chịu thương đâu, người ngày mai hỏi lại năng nơi nào mua không là đến nơi.”

“Ai nha, ta ngày mai đã nghĩ ăn a!”

“Người cũng không phải đồ tham ăn, một cái bánh mì mà thôi.” Cố Thanh Thi tỏ vẻ không hiểu.

“Không tin người nếm thử! Thật sự ăn rất ngon!” Nói xong đem bản thân thừa một ngum liền muốn cấp Cố Thanh Thi hưởng trong miệng đưa, Cố Thanh Thi tự nhiên xa xa nhủ mảy né tránh .

Cuối cùng Tạ Bản Sam cũng không lấy được số điện thoại, cảm thấy rất tiếc nuối , cái gọi là bán đứng huynh đệ kế hoạch cũng ở trong lòng bắt đầu nảy sinh. Thậm chí hấn còn hoài nghi bên trong có phải hạ được hay không

“Về nhà vẫn là đi đâu?” Lạc Thủy Hà lái xe chạy đi, quay đầu hỏi Trần Noãn, Quách Vị Phàm ngồi ở ghế phụ chính là đang kiểm tra chút văn kiện.

Trần Noãn nghĩ nghĩ, nói: “Ta hôm nay giống như không xin phép? Ta muốn đi làm không?”

Lạc Thủy Hà xuy cười một tiếng, nếu không là lái xe, khẳng định hội xem liếc mắt một cái của năng chân, một bộ liền người? Hèn mọn về mặt.

“Ta nếu không gọi điện thoại xin phép ông chủ có phải hay không ngày mai ta sẽ bị đuổi việc a?” Trần Noãn có chút buồn rầu.

“Vốn là sinh bệnh, chuyện bình thường mà thôi.” Lạc Thủy Hà nói, “Cùng lắm thì từ chức về nhà ta nuôi người a.”

“Dừng dừng dừng? Ta muốn xuống xe!” Trần Noãn vốn chính rồi rắm muốn hay không tiếp tục xin phép vấn đề, xem ngoài cửa sổ chỗ cái chợt lóe lên bóng người, đột nhiên kêu lên.

Lạc Thủy Hà không biết năng muốn làm gì, đành phải chạy nhanh thẳng phanh lại, vài người tự nhiên theo quán tính ngã về phía trước một chút.

“Như thế nào?” Quách Vị Phàm xem đầy cửa đã đi xuống xe Trần Noãn, không hiểu hỏi.

Trần Noãn được Lạc Thủy Hà dìu đến cửa quán cà phê, đẩy ra cửa kính đi vào, mắt nhìn thẳng trong cái góc kia thấy được một nam sinh hiệp mắt đang đối diện với máy tính .Khỏe mắt hẹp dài, làn da phiếm hồng mạnh màu lá cọ, sợi tóc cũng quá dài. Lúc này hấn chính là mang theo tai nghe, mím môi, vẻ mặt chuyên chú.

“Đây là các người ông chủ a?” Lạc Thủy Hà tò mò nhìn thoáng qua, hỏi. Nhũu nghe Trần Noãn nhắc tới năng cái kia thần bí ông chủ, này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tận mắt.

“Uh, là hấn.” Trần Noãn gật gật đầu.

Vốn năng còn đang rồi rắm có nên xin phép hay không, vừa khéo nhìn đến ông chủ ở đây, liền nhanh trí hành động, đi vào quán cà phê này. Chỉ là có chút kỳ quái, Thi Nhã Thừa người này luôn hướng về cuộc sống tương đối đơn độc, khó được ở bên ngoài nhìn đến hấn.

Trần Noãn nhảy chân đi qua, ổn định đứng ở bên cạnh, người kia cũng hết sức chăm chú không chú ý tới năng.

Năng tò mò nghiêng thân nhìn về phía máy tính của hấn , nhất thời miệng há hốc, cư nhiên ở chơi trò chơi? Đại môn không ra nhị môn không mại, trừ bỏ khảo cổ chính là ngốc trong nhà nghiên cứu đọc sách Thi Nhã Thừa cư nhiên chuyên môn chạy đến quán cà phê chơi trò chơi? Trọng điểm là chơi trò chơi không đi tiệm net chẳng lẽ không đúng sao?

Xem hấn thành thạo thao tác, Trần Noãn cau mày tỏ vẻ như phát hiện tân đại lục.

Lạc Thủy Hà không hiểu đẩy năng một chút, ý bảo năng chạy nhanh mở miệng.

Trần Noãn này mới hồi phục tinh thần lại, ngượng ngùng nâng tay ở Thi Nhã Thừa trước mắt quơ quơ, kêu một tiếng “Ông chủ” . Thi Nhã Thừa không có bị dọa đến, cau mày nghiêng đầu xem trên màn hình máy tính, di chuyển đến an toàn vị trí, mới ngẩng đầu nhìn hướng Trần Noãn.

Gặp là năng, tóc đen hạ ánh mắt nhũu nhũu, đem tai nghe lấy xuống đến, cười cười, “xin chào.”

“Ông chủ, ta vốn định cho người gọi điện thoại, nhưng là vừa khéo nhìn đến người ở trong này, người xem của ta chân.” Trang mảnh mai đem chân xưng thật nghiêm trọng đầy đủ, “Ta nghĩ lại xin nghỉ một ngày, nghỉ ngơi một chút, người xem...” Mang theo thương, tương đối có sức thuyết phục.

Thi Nhã Thừa nhìn nhìn, có chút kinh ngạc, nghĩ đến nàng ngày hôm qua liền đánh qua điện thoại, liền khoát tay nói: “Nga, không có việc gì, người trở về nghỉ ngơi đi.”

“Cám ơn ông chủ! Ta đây trước hết đi rồi.” Lạc Thủy Hà lại đỡ nàng trở về.

Thi Nhã Thừa đối kia chỉ thương chân có chút cảm thấy hứng thú, nhìn nhiều hai mắt, lại chạy nhanh cau mày gia nhập chiến cuộc.

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Chương 06

Trần Noãn chính ghé vào quán cà phê trên bàn ngoạn game, sau khi kết thúc một ván thì nhấp một ngụm cà phê, sau đó ngẩng đầu nhìn về hướng đối diện Thi Nhã Thừa.

“Ông chủ, vì sao anh lại ở quán cà phê chơi game?”

Trần Noãn vốn là không muốn về nhà, vốn là định cùng Lạc Thủy Hà đi xem công ty tổ chức hôn lễ, bởi vì đi đường bất tiện, lại bị giữ lại, bỗng nhiên nhớ đến này quán cà phê, giống như là tin đồ đang chờ thượng đế đến giải cứu, chờ đợi Lạc Thủy Hà đến đón trở về.

Vì thế bản thân liền có trường hợp gặp Thi Nhã Thừa như vậy.

Thi Nhã Thừa đem tai nghe lấy ra trả lời: “Vốn ở trên đường, đột nhiên được người khác nhờ giúp đỡ, cũng vừa khéo đi ngang qua nơi này, hơn nữa quán này có WIFI cho nên tiện thể vào ngồi.” Nói xong lại nhớ tới bản thân trên màn hình.

Quán cà phê tự nhiên là yên tĩnh, hắn đứng ở góc, ngón tay nhấn giữ bàn phím thanh âm cho dù kịch liệt nhất cũng chỉ là tiếng vang rất nhỏ, không làm phiền được tới ai.

Trần Noãn hỏi xong thắc mắc của bản thân, liền cũng đầu nhập bản thân nên tiêu hao thời gian sự việc bên trong, vẫn là yên lặng cho rằng chính ông chủ thật ra có chút rất kì tài, không hiểu có chút manh không là? Vốn còn tưởng rằng ông chủ chỉ là một chuyên gia đồ cổ thôi, cư nhiên còn có như thế một mặt, yên lặng chơi trò chơi của mình...

Chơi xong trò chơi lại xem phim, xem phim xong cũng nên ăn cơm trưa, sờ sờ bụng, Trần Noãn chuẩn bị kêu thức ăn ngoài nhưng nhìn đến người đối diện khi, Thi Nhã Thừa vẫn là mang theo tai nghe, nhưng là rõ ràng hắn không có tiếp tục chơi trò chơi, bởi vì hắn thật thích ý lùi ra phía sau, về mặt hết sức thả lỏng.

Trần Noãn liền hỏi: “Ông chủ, tôi gọi thức ăn ngoài, anh có muốn ăn cái gì không?”

Tuy rằng không chơi trò chơi, nhưng lần lần trả lời này vẫn là không thấy âm... Trần Noãn nghĩ nghĩ liền giúp hắn kêu một phần.

Trần Noãn đem kia một phần gà chiên đưa tới Thi Nhã Thừa trước mặt thời điểm, hắn đeo tai nghe sừng sốt một chút, có chút không hiểu.

“Ông chủ, ăn cơm.” Trần Noãn bắt đầu ăn phần của mình còn không quên nói một tiếng.

Thi Nhã Thừa đã đem tai nghe lấy xuống, hơi giật mình nhìn Trần Noãn một lát, tiếp nhận đi nói một tiếng “Cám ơn”.

Trần Noãn xem về mặt của hắn, phỏng chừng cho rằng mình nghĩ nịnh bợ hắn, chạy nhanh nâng lên thủ, “Ông chủ, tôi không phải chân chó nịnh bợ anh đâu nha! Anh đừng hiểu lầm! Vừa khéo giữa trưa, tôi vừa kêu anh mà anh lại không để ý đến tôi, tôi không phải là đến hiến ân cần! Tôi thuần khiết chính là thuận tiện! Thuận tiện mà thôi!” Cũng giờ giờ lên bản thân trong tay kia một phần thức ăn.

Thi Nhã Thừa cười cười, nói: “Cho dù là hiến ân cần đi nữa tôi cũng không nói gì?”

Trần Noãn ghen ghét nhìn trần trời.

Bởi vì chân bị thương duyên cớ, Trần Noãn quyết định lấy bữa cơm hiến ân cần đổi một tuần nghỉ ngơi, Cố Thanh Thi nói nghỉ ngơi một tuần cũng liền không sai biệt lắm. Lạc Thủy Hà tự nhiên nhận công việc làm tài xế lái xe đưa đón Trần Noãn.

“Bảo bối, cậu hôm nay ở bệnh viện nhiều ngốc ngốc, tớ quay đầu lại đến đón cậu nhé.”

“Cậu định đi đâu?” Trần Noãn ôm bữa sáng, thuận miệng hỏi.

“Cậu xem tờ thử xem, gần nhất khỏe mắt đều khôi da, sắp đến tờ liền muốn kết hôn, có thể nào không vội đi bảo dưỡng sắc đẹp sao ?” Lạc Thủy Hà liếc nhìn Trần Noãn một cái, chỉ vào khỏe mắt của mình.

Trần Noãn xem xét hai mắt, tỏ vẻ trừ bỏ trắng nõn nhẵn nhụi ra hoàn toàn cái gì cũng không thấy được.

“Cậu thật sự liền muốn kết hôn sao? Điều này xảy ra quá nhanh? Tớ cảm giác tớ còn là một đứa trẻ đâu.”

“Kết hôn mới là kiên định, tớ cũng liền không cần lo trước lo sau, an tâm làm an nhàn phu nhân, vô ưu vô lự ~” hồi tưởng về cuộc sống sau này, Lạc Thủy Hà khỏe mắt đều bắt đầu bay lên.

“Cậu thật là lười.” Trần Noãn hèn mọn lắc đầu.

“Noãn Noãn, cậu cũng nhanh chút chuẩn bị kết hôn, tớ xem Cố Thanh Thi phỏng chừng cũng đến tuổi nên kết hôn rồi đó, đến lúc đó chúng ta cùng đi tân hôn lễ hành.” Lạc Thủy Hà chọn xoi mới.

“Nói tốt giống như Cố Thanh Thi đã chịu chấp nhận tớ không bằng, hơn nữa, tớ cảm thấy tớ cả đời này nhất định là muốn bay bổng ~” trên miệng nói những lời không vừa ý, nhưng trên mặt thần thái đã sớm bán đứng bản thân.

“Bay cái đầu cậu, xem xem chân của cậu đi, động cũng không được mà muốn bay đi đâu?”

“Tớ bay a ~ tớ hiện tại liền muốn bay đi xem nam thần của tớ ~ “

Tạ Bản Sam từ cửa bệnh viện đi ra, khuôn mặt kính màu tơ vàng nhìn rất cẩn thận và tỉ mỉ, vẻ mặt dễ thân, vừa thấy chính là nhà nhận bại hoại. Liếc mắt một cái nhìn thấy Trần Noãn cùng một cô gái đi vào, đang muốn đi đến cướp bữa sáng trên tay của Trần Noãn, đang nghĩ đến muốn dùng hoa ngôn xảo ngữ để lừa lấy thì nhìn đến người bên cạnh, nhìn thấy Lạc Thủy Hà thời điểm Tạ Bản Sam sững sốt một chút, bước chân cũng liền chậm chút.

“Chào buổi sáng bác sĩ Tạ ~” Trần Noãn nhưng là xem thấy hấn, xa xa chào hỏi.

Tạ Bản Sam đi qua cười gật gật đầu, “Chào buổi sáng, vị này là?” Ánh mắt nhìn về phía Lạc Thủy Hà, khỏe mắt bay lên, khỏe môi mang cười, nói không nên lời ngạo khí.

“Đây là bạn của tôi Lạc Thủy Hà, cậu ấy là người đưa tôi đến bệnh viện .”

Trần Noãn không thấy được hấn tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, chạy nhanh giới thiệu nói.

“Hi, soái ca, có bạn gái sao?” Lạc Thủy Hà giọng cao khỏe mắt, nói ra bản thân chiêu bài tiếp đón.

Tạ Bản Sam ánh mắt vừa động, “Không có, bắt quá tôi...”

“Tôi không để ý có một người như cô” còn chưa nói ra đã bị Lạc Thủy Hà lưu chuyển ánh mắt đánh gãy, “Kia thật đúng là tiếc nuối, còn tính toán giới thiệu anh cho tôi đâu.” Nhún nhún vai.

Tạ Bản Sam phát hiện này cô gái trong ánh mắt thần thái rất thu hút lòng người, làm cho người ta nói không nên lời khát vọng chinh phục .

“Thủy Thủy đừng nháo, đây là bạn thân của bác sĩ Cố, bác sĩ Tạ .” Trần Noãn chạy nhanh giới thiệu.

“Nga.” Lạc Thủy Hà gật gật đầu, nhãn tình sáng lên, “Đã như vậy, kia có thể hay không phiền toái bác sĩ Tạ giúp tôi đưa Noãn Noãn tới chỗ của bác sĩ Cố không? Tôi có hẹn phải đi trước, tớ đi trước đây .” Cuối cùng một câu là nói với Trần Noãn.

Nói xong đồ thẩm son móng tay lấy ra trong túi chiếc đi động, bắt đầu ở gọi điện thoại, đồng thời hướng ra phía ngoài đi đến, Trần Noãn còn chưa kịp cự tuyệt.

Cùng Tạ Bản Sam hai người hai mặt nhìn nhau, bắt đầu đi nhìn theo thích chưng diện Thủy Thủy đi xa.

“Các người nhận thức thật lâu ?” Rốt cục Tạ Bản Sam hỏi.

“Bạn bè từ thời Đại học .” Trần Noãn trả lời.

“Tiểu Noãn Noãn, tôi cảm thấy hai chúng ta có thể làm giao dịch.” ánh mắt sau thấu kính hiện lên một tia khôn khéo, đổi thành thành khẩn ý cười nhìn về phía Trần Noãn.

Trần Noãn cũng có chút hiểu biết hấn, nhanh chóng rút lui về phía sau, cho dù chân không có phương tiện, cũng muốn nhảy một chút.

“Anh muốn làm cái gì? Ngày hôm qua không phải không nguyện ý sao? Anh không phải nói chuyện tình cảm phải do chính hấn quyết định sao?” Hoài nghi nhìn về phía Tạ Bản Sam.

“Cô xem, chuyện cảm tình quả thật phải do chính hấn quyết định , nhưng là tôi có thể giúp cô đi con đường ngắn nhất, sắp xếp cho cô con đường thẳng

nhất, không gấp ghe. Ví dụ như đổi hướng thuyết phục, hoặc là tấn công từ bên trong?” Tạ Bản Sam cười rất vô hại, Trần Noãn lại lo lắng hần có mưu đồ khác, chỉ mới một ngày mà người này thay đổi nhanh như vậy.

“Vậy anh nói đi, chúng ta cần giao dịch cái gì?”

“Số điện thoại của bạn cô là bao nhiêu?” Tạ Bản Sam nhanh chóng hỏi.

Trần Noãn lập tức khoát tay, xoay người phải đi, “Đã muộn rồi, cậu ấy sắp kết hôn.”

Tạ Bản Sam nháy mắt cảm thấy tâm chột bị một lớp băng bao phủ.

Trần Noãn nhảy được hai bước lại quay đầu nói, “Anh mau tới đỡ tôi đi lên nhà.”

“Kết hôn” quá đả kích, việc này nhường Tạ Bản Sam đã quên cái yêu cầu thứ hai của mình —— bữa sáng..

Cố Thanh Thi là một người không thú vị, sau khi xử lý tốt vết thương ở chân của Trần Noãn, hần liền nghiên cứu chuyện của bản thân, hoàn toàn coi Trần Noãn như không khí, Trần Noãn tuy rằng nói nhiều, nhưng lại sợ chọc phiền mọi người, nên cũng ngoan ngoãn ngồi một chỗ, không quấy rầy đến hần làm việc.

Hai người cơ bản là không có trao đổi, vô cùng là an nhàn

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 06 tt

Tạ Bản Sam nâng bản thân một viên thoát phá lòng đang văn phòng ngồi thời gian rất lâu, hộ sĩ vào thời điểm kêu vài thanh, hần mới từ sững sờ trung phục hồi tinh thần lại. Xem hần có chút thất lạc không hề thần thái về mặt, tiểu hộ sĩ còn có chút không hiểu, “Bác sĩ Tạ, hôm nay anh như thế nào ? Thế nào cứ có cảm giác là lạ?”

Tạ Bản Sam vốn muốn cho nàng một cái tiêu chuẩn trên đùa, lại phát hiện người có lòng mà lực không đủ, lắc đầu, “Không có việc gì, tôi đi ra ngoài một chút.” Hoàn toàn không nhìn tiểu y tá đưa qua tờ danh sách, đi ra ngoài.

Hần vẫn là thật buồn bực, cái gọi là du hí nhân gian hơn, liền muốn bị báo ứng sao? Thật vất vả có chút cảm giác tâm động, cư nhiên nộ hoa chưa nở liền bị dìm chết trong nước lạnh.

Như du hồn giống nhau bay tới Cố Thanh Thi văn phòng thời điểm, hần cư nhiên không ở, chỉ có Trần Noãn ngồi tại kia ngoạn di động.

Thấy hần nháy mắt mấy cái, “Hi, bác sĩ Tạ.”

“Thanh Thi không ở sao?”

“Uh, hần vừa rồi đi ra ngoài.”

“Nga, kia rất tốt.” Nói xong liền ngồi vào Trần Noãn bên người, “Tiểu Noãn Noãn, hai chúng ta thương lượng một sự kiện.” Lúc này trên mặt đã sớm lấy lại tinh thần.

“Anh nói nghe một chút.” Trần Noãn cắn cái cốc nhìn qua.

Tạ Bản Sam đang muốn mở miệng, liếc mắt một cái xem xét thấy mặt nàng tiền trên bàn cái kia quen thuộc đóng gói túi, bụng một chút liền đói bụng, thuận tay lấy đi qua.

Trần Noãn ánh mắt trừng lớn về phía người kia, vội vàng ngăn đón, “Anh không được động vào, đây là cấp bác sĩ Cố!”

“Buổi sáng Thanh Thi đã ăn qua, tôi còn chưa có ăn đâu, trước làm cho tôi ăn no đã rồi chúng ta lại tiếp tục thương lượng.” Bắt tay vào mở ra giấy gói đem bữa sáng đi dời, làm cho Trần Noãn chàm không tới.

“Không được, hần không ăn cũng làm cho hần mang về, không thể để cho anh ăn!” Trần Noãn tự nhiên không vừa ý.

“Tiểu Noãn Noãn, cô xem cô, còn có thể thoải mái nghĩ đại kế sao? Một cái bữa sáng đều như vậy keo kiệt, còn làm như thế nào mình hữu đây?” Nói ánh mắt đảo qua đến, liếc cái ánh mắt ‘cô rất keo kiệt’.

Trần Noãn ngậy ra một lúc, “Ai muốn cùng anh làm mình hữu!”

“Vậy cô không muốn biết các sinh hoạt thường ngày, nghỉ ngơi, thói quen, hay sở thích của bác sĩ Cố sao?”

“Muốn!”

“Nếu muốn thì cô liền buông tay ra.” Quét đến cánh tay của Trần Noãn đang giữ lấy cánh tay áo của mình.

Trần Noãn cảm thấy có chút bức tức mà thả tay: “Ăn nói lừa gạt như vậy, bắt nạt người có bệnh phải không, đây chính là anh nói sao?”

Tạ Bản Sam nhanh chóng đem phô mai cắn một ngụm, hồi tưởng từ đầu đến, “Liền một chút bữa sáng Trần Noãn cô đã nghỉ thu mua được tôi? Tôi là như vậy dễ bị thu mua lắm sao?”

Trần Noãn lông mày run lên, “Người cấp nhỏ ra!”

“Đừng kích động, ngồi xuống trước, tôi chưa nói không giúp cô.” Vươn ra một bàn tay, vỗ vỗ bờ vai của cô, “Tôi không phải là không muốn giúp cô, tôi tới chỗ này không phải là theo giúp cô nghĩ đối sách sao, nhưng là chỉ một chút điểm ấy ưu việt cũng muốn mua chuộc được tôi?” Cuối cùng nháy mắt mấy cái, mang thần thái rất giống hồ lang đang ngắm trúng con mồi.

Trần Noãn đau lòng xem bữa sáng của mình rơi vào miệng của sài lang, có nỗi khổ mà không nói ra được.

“Kia là cái gì ánh mắt? Tôi ăn cũng không phải không trả tiền? Mau thu hồi ánh mắt đó đi.”

Trần Noãn bắt mắt mà trừng mắt liếc mắt một cái, “Nói, còn có cái gì yêu cầu.”

“Đem số điện thoại của bạn cô cho tôi, về sau mỗi ngày cho tôi mang một phần bữa sáng.” Cử chỉ hết sức sạch sẽ và lưu loát.

“Cái thứ nhất vô pháp thỏa mãn, tôi đều nói, Thủy Thủy đã sắp kết hôn, anh nghĩ cũng đừng nghĩ, cái thứ hai có thể tùy ý, thành giao.” Trần Noãn có chút hưng phấn mà nâng lên bàn tay lên đánh nhịp ăn ý với người đối diện.

Tạ Bản Sam nhanh chóng đem thân thể chuyển tới một bên, “Ai nói tôi đối cô ta có ý tưởng? Bạn của cô kinh doanh bất động sản không phải sao? Mẹ của tôi gần nhất coi trọng một cái địa ốc, cho bạn của cô hỗ trợ ưu đãi một chút, chỉ đơn giản như vậy thôi, lấy hai chúng ta giao tình cô ta tổng điểm sẽ giúp đỡ đi? Hơn nữa kết bạn với một cô gái xinh đẹp như vậy cũng là có thể tình nguyện đi, tục ngữ nói vật gộp theo loài, hai người bọn ta đều như vậy người vĩ đại, chẳng lẽ kết bạn với nhau không giống lẽ thường sao?”

Trần Noãn cẩn thận nghĩ nghĩ, Thủy Thủy cậu ấy tuy rằng đôi đôi cảm tình khăng khăng một mực, nhưng trình độ yêu nghiệt làm hại nhân gian nhưng là cùng Tạ Bản Sam không sai biệt lắm.

“Anh muốn tìm hiểu địa ốc, tôi có thể nói với cậu ấy, anh cùng cậu ấy lại không quen, không đúng, anh làm sao mà biết gia đình Thủy Thủy làm gì?”

“Bản thiếu gia phong lưu phóng khoáng, tự nhiên nhân duyên vô số.” Tạ Bản Sam nháy mắt mấy cái, ngẫu nhiên nhớ tới đã từng gặp mặt một lần.

“Thôi đi, điện thoại tôi có thể cho anh, nhưng là anh nói phải giữ lời, thế nào tấn công từ bên trong? Bình thường sinh hoạt của bác sĩ Cố làm những gì? Thói quen của hắn như thế nào? Hắn yêu thích cái gì thuyết pháp, có gì mau nói ra nha!”

“Này đơn giản thôi, lấy di động ra.”

“Hai người đang nói cái gì vậy? Cái gì yêu thích?” Chính là đang trao đổi hai người, bị thanh âm từ đỉnh đầu truyền tới sợ tới mức hai người đều nhảy dựng lên, vô vô ngữ.

“Ta nói Thanh Thị a, người chừng nào thì như vậy xuất quỷ nhập thần?”

Cố Thanh Thị hồ nghi nhìn hai người liếc mắt một cái, “Ta liền quang minh chính đại đi vào văn phòng của mình.” Vừa nói vừa tùy tay đem văn kiện đặt ở trên bàn.

Trần Noãn cảm thấy có chút khẩn trương, sẽ không là bị hắn nghe được đi? Xem dáng vẻ của Cố Thanh Thị tựa hồ không có gì phản ứng, xem ra là không nghe rõ, vậy là tốt rồi, liền lại vỗ vỗ ngực.

“Đến vì tin lại thêm một cái.” Tạ Bản Sam nhưng là mặt không đổi sắc, nói với nàng.

Không lâu sau Cố Thanh Thị liền phát hiện Trần Noãn bị một đám người của bệnh viện kéo đến nói nói cười cười, một đám nam y khoa độc thân một mảnh sôi trào.

“Chuyện gì vậy?” Hắn không hiểu nhìn về phía Tạ Bản Sam.

“Tiểu Noãn Noãn hiện tại theo tớ lẩn lộn, lại đối với cậu khăng khăng một mực, tớ cảm thấy làm chuẩn người nhà mà nói trước tiên vẫn là cần quen thuộc với hoàn cảnh một chút.” Tạ Bản Sam đối hắn gật gật đầu.

Cố Thanh Thị lập tức đỏ mặt, tròn tròn mắt, “Bản Sam cậu nói gì sai đâu? Nói đùa như vậy không vui chút nào?”

Trần Noãn nhảy ra ha ha cười, “Không có việc gì, không có việc gì, tôi cảm thấy không sao cả.”

Sau này Tạ Bản Sam hỏi Cố Thanh Thi, “Cậu có thể lo lắng một chút sao?”

Cố Thanh Thi lo lắng thật lâu mới đối hần nói: “Tớ lo lắng qua.”

“?”

“Kia không phải là đùa sao? Trên mạng nói chính là tiêu chuẩn ... Trêu đùa nam nhân kỹ năng...” Mặt lại tiếp tục ửng đỏ.

“...” Tạ Bản Sam không có gì để nói .

Bạn đang đọc truyện *Bác Sĩ Hà Cầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.